

***Κίνα: Η οικονομικά και πολιτισμικά
ανερχόμενη Κίνα***

Τάξη Β' Λυκείου Μουσικό Σχολείο Καλαμάτας

Έτος: 2013-2014

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Κορωναίου Μαρίκα.

Περιεχόμενα:

1.	Η ιστορία της.....	3
2.	Η οικονομία της.....	8
3.	Η γλώσσα της.....	11
4.	Η μουσική της.....	21
5.	Οι πολεμικές τέχνες της.....	25
6.	Η ενδυμασία της.....	34
7.	Ο ορείχαλκός της.....	36
8.	Η αρχιτεκτονική της.....	39
9.	Η γλυπτική της.....	40
10.	Η ζωγραφική της.....	41
11.	Η κεραμική της.....	42
12.	Η λιθογλυπτική της.....	42
13.	Η θρησκεία της.....	45
14.	Η υγεία της.....	54
15.	Τα τατουάζ της.....	56
16.	Τα βασανιστήρια της.....	60

Πρόλογος

Αφορμή για την ενασχόληση μας με το συγκεκριμένο θέμα στάθηκε η ραγδαία ανάπτυξη της Κίνας, η πολύ μεγάλη ιστορία που πραγματικά αξίζει να κάτσει κάποιος και να ασχοληθεί με αυτή. Υπήρξαν πολλά άλλα ερεθίσματα που μας κίνησαν το ενδιαφέρον να ασχοληθούμε. Αρχικά με την ιστορία της αλλά στην πορεία είδαμε πως υπάρχουν και άλλοι κλάδοι που θα μπορούσαμε να ερευνήσουμε έτσι χωριστήκαμε σε υπό ομάδες και η κάθε μία ανέλαβε και ένα διαφορετικό θέμα. Έτσι προέκυψαν οι παρακάτω πληροφορίες τις οποίες τις συγκεντρώσαμε και φτιάξαμε αυτό εδώ το βιβλίο.

Η ιστορία της Κίνας

Το 2000 π.Χ. οι παλιές κινεζικές φυλές ζούσαν συγκεντρωμένες στη λεκάνη του ποταμού Χουάγκ Χο. Ο σχηματισμός του πρώτου κινεζικού κράτους έγινε κάτω από την αιγίδα της δυναστείας των Σάγκα (16ος-11ος π.χ. αι.). Οι υποτελείς άρχοντες των επαρχιών απέκτησαν γρήγορα τη σχετική αυτονομία τους, περιορίζοντας την αυτοκρατορία εξουσία σε καθαρά θρησκευτικά πλαίσια. Η κοινωνική συγκρότηση στηριζόταν στην εργασία των δούλων χωρικών, που καλλιεργούσαν τη γη συγκεντρωμένοι σε πρωτόγονες κοινότητες, δίνοντας το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής στους άρχοντες των επαρχιών. Οι κεντρόφυγες τάσεις των τελευταίων εντάθηκαν τον 8ο π.Χ. αι. και κατέληξαν στην ίδρυση πολλών αυτόνομων βασιλείων στο βόρειο τμήμα της χώρας. Ο διαμελισμός συνεχίστηκε, και στις αρχές του 5ου π.Χ. αι. η δυναστεία των Τσόου διαλύθηκε ολοκληρωτικά. Από το 481-221 π.χ. οι αγώνες των κινεζικών βασιλείων πήραν καταστροφικό χαρακτήρα. Η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων υπήρξε η βάση για την προώθηση των νέων πολιτικών και διοικητικών μορφών εξουσίας. Το 221 π.Χ. η Κίνα μπήκε στη διαδικασία της ενοποίησης κάτω από την δυναστεία των Τσιν. Την στερέρωση της αυτοκρατορίας ολοκλήρωσε η δυναστεία των Χαν(206 π.Χ.-220 μ.Χ.). Η έντονη καταπίεση των χωρικών οδηγούσε σε συνεχείς εξεγέρσεις, κάθε φορά που η ισορροπία του γραφειοκρατικού δεσποτισμού διαταρασσόταν από εξωτερικές βαρβαρικές επιθέσεις ή από δυσμενείς καιρικές συνθήκες. Η φθορά της αυτοκρατορίας ήταν αργή αλλά σταθερή, με αποτέλεσμα η νέα της διάλυση τον 3ο μ.Χ. οι συγκρούσεις των στρατιωτικών φατριών κατέληξαν στη μορφοποίηση δυο ασταθών βασιλείων, του νότιου και του βόρειου. Η χώρα ενοποιήθηκε πάλι στα τέλη του 6ου αι. από τη δυναστεία των Χοέι. Οι τρεις επόμενες εκατονταετίες ήταν περίοδος αναγέννησης και ακμής της κινεζικής αυτοκρατορίας. Η δυναστεία των Ταγκ (618-907) επέκτεινε τα σύνορα της Κίνας καταλαμβάνοντας το Θιβέτ και την Κορέα. Η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων είχε ως αποτέλεσμα τη σχετική καλύτερευση των συνθηκών διαβίωσης των χωρικών και μια μακρόχρονη περίοδο κοινωνικής ειρήνης. Η πολιτιστική κίνηση(ποίηση και ζωγραφική) γνώρισε μεγάλη άνθηση. Η πολιτιστική άνθηση κορυφώθηκε από τις αρχές του 12ου αιώνα με την επικράτηση νέων ρευμάτων στην αρχιτεκτονική, τη λογοτεχνία και τη φιλοσοφία. Οι Σουγκ περιορίστηκαν στο νότιο τμήμα της αυτοκρατορίας (1140) παραχώρησαν τη θέση τους στην μογγολική δυναστεία των Γιαν (1279-1368). Οι Μογγόλοι αυτοκράτορες συνέχισαν τη δεσποτική διοίκηση και πραγματοποίησαν μεγάλες στρατιωτικές εκστρατείες ενσωματώνοντας οριστικά το Θιβέτ και την Κορέα στην κινεζική αυτοκρατορία. Στις αρχές του 16ου αι. Άρχισε η ευρωπαϊκή διείσδυση στην Κίνα με προπομπούς χριστιανούς ιεραπόστολους.

Η διάδοχη δυναστεία των Μινγκ (1368-1644) αποπειράθηκε να ξαναζωντανέψει τα παλιά φεουδαρχικά έθιμα, μεγαλώνοντας τη δύναμη των γαιοκτημόνων και καταπιézοντας ακόμα περισσότερο τα αγροτικά στρώματα. Οι εξεγέρσεις των χωρικών πνίγηκαν στο αίμα, αλλά οδήγησαν στη διάβρωση και την ανατροπή των Μινγκ. Η δυναστεία των Τσιγκ(1644-1912) υπήρξε η τελευταία αυτοκρατορική οικογένεια.

Στους δυο πρώτους αιώνες της κυριαρχίας τους, διαμορφώθηκε η βασική εικόνα του σύγχρονου κινεζικού κράτους. Η αυτοκρατορία σταθεροποιήθηκε εδαφικά και πληθυσμιακά (18ος αι.). Η φεουδαρχική της όμως διάρθρωση παρέλυε κάθε προσπάθεια ανάπτυξης. Η ανυπαρξία για αιώνες μιας αγροτικής μεταρρύθμισης συσσωρεύσε με τρόπο εκρηκτικό τις κοινωνικές αντιθέσεις. (τέλη του 18ου αι.)

Ο αργός διαμελισμός της Κίνα επιταχύνθηκε στα τέλη του 19ου αι. όπου οι Άγγλοι έθεσαν κάτω από τον έλεγχο τους τη Βιρμανία και Θιβέτ. Η μεταβολή της Κίνας σε αποικία ξεσήκωσε κύματα εθνικοαπελευθερωτικών εξεγέρσεων. Η πρώτη αντίδραση καθοδηγήθηκε από το επαναστατικό κίνημα Τάι Πιγκ(1850-1864) που καταστάλθηκε από την επέμβαση Αγγλογαλικών στρατευμάτων. Οι προσπάθειες κοινωνικής αναδιάρθρωσης είχαν στο μεταξύ ενταθεί, με αποτέλεσμα τον σχηματισμό της φιλελεύθερης κυβέρνησης του 1898, η οποία όμως ανατράπηκε αμέσως από τους Κινέζους γραφειοκράτες και γαιοκτήμονες. Το 1900, το αντιαποικιακό μίσος βρήκε έκφραση στο κίνημα των Μπόξερ. Η εξέγερση πήρε γρήγορα και αντιμοναρχικό χαρακτήρα. Στο Πεκίνο πυρπολήθηκε η ευρωπαϊκή συνοικία και καταστράφηκαν τα κτήρια των ξένων αποστολών. Το καταπνίγηκε από νέα στρατιωτική επέμβαση της Αγγλίας, Γαλλίας και των ΗΠΑ.

Το 1912 στην Κίνα καταργήθηκε η μοναρχία. Το δημοκρατικό εθνικιστικό κίνημα Κουόμινταγκ έπαιξε καθοδηγητικό ρόλο στη μεταβολή, εκπροσωπώντας βραχυπρόθεσμα τα συμφέροντα της Κινεζικής εθνικής αστικής τάξης και του αγροτικού-εργατικού κινήματος της χώρας. Η επιτυχία της Ρώσικης επανάστασης του 1917 είχε βαθιά επίδραση και ριζοσπαστικοποίησε το Κουόμινταγκ. Η αριστερή του πτέρυγα αποχώρησε από την οργάνωση και ίδρυσε το 1920 το κομμουνιστικό κόμμα της Κίνας. Ο θάνατος του Σουν Γιατ-Σεν (1925, πρόεδρος της δημοκρατίας) οδήγησε στη διάσπαση του Κουομιντάγκ. Το μεγαλύτερο κομμάτι του, με ηγέτη τον Τσαγκ Κάι-Σεκ, στράφηκε στα δεξιά, με τους μεγαλοκτηματίες και τους αποικιοκράτες και εξαπολύοντας παράλληλα κύμα διώξεων εναντίον των κομμουνιστών.

Η εξέγερση των κομμουνιστών στη Σανγκάη 1927 πνίγηκε στο αίμα από τον Τσαγκ Κάι-Σεκ, που ολοκλήρωσε έτσι την κυριαρχία του στην χώρα. Το κομμουνιστικό κόμμα Κίνας ανασυντάχτηκε με νέο καθοδηγητικό πυρήνα την ομάδα του Μάο Τσε-Τουνγκ(1930) και ακολούθησε καινούρια στρατηγική. Οι κομμουνιστές εγκατέλειψαν τη βάση τους στην ανατολική επαρχία Κιάνγκσι και διασχίζοντας ολόκληρη την Κίνα εγκαταστάθηκαν στην αγροτική επαρχία Γενάν (Μεγάλη Πορεία 1933-1936). Η εισβολή των Γιαπωνέζων στη βορειοανατολική Κίνα (1933-1934) σάρωσε τα στρατεύματα του Τσαγκ Κάι-ΣΕΚ, θέτοντας επτά επαρχίες της χώρας κάτω από Γιαπωνέζικο έλεγχο.

Μετά το τέλος του Β Παγκόσμιου Πολέμου (1945), οι συγκρούσεις κομμουνιστών και εθνικιστών ξανάρχισαν. Το 1949 οι κομμουνιστές απώθησαν τα εθνικιστικά στρατεύματα από την ηπειρωτική Κίνα. Ο Τσαγκ Κάι-ΣΕΚ κατέφυγε στη Φορμόζα, όπου και σχημάτισε κυβέρνηση με την υποστήριξη των ΗΠΑ.

Η Κίνα ανακηρύχθηκε Λαϊκή Δημοκρατία, με πρώτο πρωθυπουργό τον Τσου Εν-λάι (Οκτώβριος 1949). Αργότερα δημιουργήθηκαν αγροτικοί συνεταιρισμοί, που απλώθηκαν μέχρι το 1952 σε ολόκληρη την χώρα. Παράλληλα κρατικοποιήθηκαν σταδιακά το εμπορικό δίκτυο, οι Τράπεζες και όλες οι ξένες βιομηχανικές επιχειρήσεις. Στα τέλη του 1955 η παραγωγική δομή της χώρας είχε αλλάξει ριζικά. Όλοι οι αγρότες είχαν ενταχθεί στους συνεταιρισμούς και η κρατικοποίηση του βιομηχανικού τομέα επεκτάθηκε, συμπεριλαμβάνοντας ιδιωτικές επιχειρήσεις όλων των επιπέδων. Το “ Μεγάλο Άλμα προς τα Εμπρός” (1957) έριξε το κύριο βάρος στην εκμηχάνιση της αγροτικής παραγωγής και στην προσπάθεια μεταμόρφωσης των αγροτικών συνεταιρισμών σε λαϊκές κομμούνες, αυτόνομες και αυτάρκεις μονάδες αγροτικής παράγωγης. Η πολιτική και οικονομική ρήξη της Κίνας- ΕΣΣΔ στις αρχές της δεκαετίας του 1960 δυσχέρανε την οικονομική κατάσταση της χώρας. Ο αποκλεισμός της Κίνας γινόταν απόλυτος. Η προηγούμενη απομόνωσή της με πρωτοβουλία των ΗΠΑ από τους διεθνείς οργανισμούς και το οικονομικό μποϊκοτάζ των Αμερικανών και των Δυτικών συμπληρώθηκε από την διακοπή κάθε σοβιετικής βοήθειας (1963). η εσωκομματική διαμάχη στο Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας εντάθηκε το 1974.

Σημαντικά γεγονότα της τελευταίας περιόδου είναι η εξέγερση στο Θιβέτ 1987-1988 που κατεστάλη με επέμβαση του στρατού και πλήρης αποκατάσταση των σχέσεων με τη ΕΣΣΔ. Το Μάιο του 1989 με εκτεταμένες διαδηλώσεις και απεργίες φοιτητών και εργατών εκδηλώθηκε η δυσaréσκεια τμήματος του πληθυσμού προς την κυβέρνηση. Η βίαιη καταστολή των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας στοίχησε τη ζωή σε χιλιάδες πολίτες και είχε σαν συνέπεια την επιβολή οικονομικών κυρώσεων από τις ΗΠΑ και τις δυτικοευρωπαϊκές χώρες.

Πολιτισμός: *ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ* Το μεγαλύτερο φιλοσοφικό ρεύμα του παλιού κινεζικού πολιτισμού είναι ο *κομφουκιανισμός*. Ο ιδρυτής του Κομφούκιος(550-479π.Χ.) υπήρξε ο εκφραστής μιας ηθικής περισσότερο παρά θρησκευτικής θεωρίας, που αποσκοπούσε σε μια συγκεντρωτική δόμηση της κοινωνικής ζωής. Ατομικά δικαιώματα ιεραρχήθηκαν κάτω από την απόλυτη προτεραιότητα ενός συγκροτημένου κοινωνικού μηχανισμού. Ο κομφουκιανισμός επέζησε στην Κίνα μέχρι σήμερα, επιδρώντας ανασταλτικά σε κάθε προσπάθεια κοινωνικής μεταρρύθμισης.

Η δεύτερη μεγάλη φιλοσοφική τάση της Κίνας, ο ταοϊσμός, σύγχρονη με τον κομφουκιισμό(6ος π.Χ. αι.), συγκροτήθηκε σε βάση ατομική. Ο ταοϊσμός δέχτηκε άγριες διώξεις από όλες τις αυταρχικές αυτοκρατορικές δυναστείες (6ος π.Χ. αι.- 14ο π.Χ. αι.).

Τρίτο και τελευταίο θρησκευτικό-φιλοσοφικό ρεύμα της Κίνας υπήρξε ο βουδισμός (1ος και 2ος μ.Χ.αι.),που προσανατολίστηκε στη συμφιλίωση και στη αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου και φύσης. Μετά το 16ο μ.Χ. Αι τα τρία ρεύματα έσμιξαν, δίνοντας μια σειρά πλούσιων θρησκευτικοφιλοσοφικών αποχρώσεων.Η επικράτηση της κοσμοθεωρίας του διαλεκτικού υλισμού περιόρισε σημαντικά τις παλιότερες θρησκευτικές πεποιθήσεις του πληθυσμού της Κίνας.

Λογοτεχνία: Το πρώτο αξιόλογο κινεζικό κείμενο ήταν επιγραφές των 10 πέτρινων τυμπάνων του Πεκίνου(8ος π.Χ. αι.) που αφηγούνταν τα κινήγια των αυτοκρατόρων Τσούου. Τον 4ο π.Χ. αι. γεννήθηκε ο πρώτος σημαντικός ποιητής της Κίνας, ο Τσι Γιαν.

Καλές Τέχνες: Η εποχή του χαλκού(15ος-110ς π.Χ. αι.) υπήρξε η πρώτη περίοδος της ιστορικά γνωστής κινεζικής χαρακτηριστικής. Δημιουργήματά της ήταν οι λεπτές διακοσμητικές πλάκες και τα περίτεχνα αγγεία που διασώζονται μέχρι σήμερα. Το 10ο π.Χ. αι. πρωτοαναπτύχθηκε η γλυπτική της πέτρας και του ξύλου, προσανατολισμένη στη διακόσμηση των αυτοκρατορικών τάφων. Την περίοδο της δυναστείας των Χαν (2ος π.Χ.-2ος μ.Χ. αι.)φιλοτεχνήθηκαν τα πρώτα κεραμικά αντικείμενα και ζωγραφίστηκαν αξιόλογες τοιχογραφίες. Τον 4ο μ.Χ. αι. η ζωγραφική γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη με βασικό δημιουργό τον Κάι Τσι. Τα πρώτα σημαντικά κτίσματα βουδιστών ναών χρονολογούνται από την εποχή της δυναστείας των Ταγκ(7ος – 9ος αι.). Κύρια υλικά τους ήταν το ξύλο και η πέτρα. Η κεραμική της ίδιας περιόδου άφησε ωραιότατα αγγεία και αγαλματίδια. Τον 10ο – 13ο αι. η ζωγραφική έδωσε περίτεχνες τοιχογραφίες, ενώ η κεραμική επεκτάθηκε σε νέες πιο πλαστικές φόρμες. Παράλληλα εξελίχτηκε και η αρχιτεκτονική, με την κατασκευή επιβλητικών πέτρινων ναών(παγόδες).Τον 14ο-170 αι. η ζωγραφική έφτασε σε αξιοζήλευτα επίπεδα. Η κομψότητα και οι πλούσιες αποχρώσεις υπήρξαν τα κύρια χαρακτηριστικά των ζωγράφων της διάσημης σχολής Τσε. Την ίδια περίοδο η αρχιτεκτονική προσανατολίστηκε στην κατασκευή μεγαλοπρεπών πλατειών, συντριβανιών και πέτρινων τοξοτών γεφυρών. Από το 18ο αι. άρχισε η παρακμή όλων των καλών τεχνών. Η δυτική επίδραση αφαίρεσε την παραδοσιακή φαντασία και πρωτοτυπία. Η αρχιτεκτονική αντέγραψε τα κτίσματα της περιόδου των Μιγκ, ενώ η ζωγραφική και η κεραμική έχασαν τη λεπτότητα και την ευκινησία τους είσοδος στον 20ο αι. έφερε και την εισαγωγή της τεχνοτροπίας των ευρωπαϊκών σχολών τόσο στη ζωγραφική όσο και στην αρχιτεκτονική. Μετά το 1949 κυρίαρχο ρεύμα στη γλυπτική και στην ζωγραφική είναι ο σοσιαλιστικός ρεαλισμός. Η αρχιτεκτονική πάλι έχει ως βασικό κριτήριο την ορθολογιστική κάλυψη των αναγκών του πληθυσμού, βάζοντας τα αισθητικά στοιχεία σε δεύτερο επίπεδο.

Τις πληροφορίες για την ιστορία τη κίνας ψάξαμε και τις βρήκαμε στην Εγκυκλοπαίδεια Επιστήμη και Ζωή (τόμος 9^{ος}).

Μετά ακολουθεί η οικονομία της Κίνας η οποία έχει πολύ ενδιαφέρον αλλά εμείς δεν είχαμε τον κατάλληλο χρόνο για να ερευνήσουμε για περαιτέρω πληροφορίες.

Η οικονομία της Κίνας

Η αγροτική παραγωγή εξακολουθεί να αποτελεί τη βάση της κινεζικής οικονομίας αυτή απασχολείται το 75% του εργατικού δυναμικού της χώρας. Η καλλιέργειες είναι συστηματικές και ολοένα και περισσότερο εκβιομηχανισμένες. Η οργάνωση της εργασίας έχει ως κεντρικό άξονα τα συνεταιριστικά αγροκτήματα (λαϊκές κομμούνες). Το είδος και η ποσότητα των αγροτικών προϊόντων καθορίζονται με ελαστικότητα από πεντάχρονα προγράμματα, που προωθούνται από τα κεντρικά οικονομικά όργανα και επικυρώνονται τροποποιημένα από τις περιφερειακές αγροτικές επιτροπές. Κυριότερα αγροτικά προϊόντα της Κίνας είναι τα δημητριακά, το βαμβάκι, το ρύζι, ο καπνός, το ζαχαροκάλαμο και το τσάι. Παράλληλα καλλιεργούνται οπωροφόρα δέντρα, λαχανικά, πατάτες και πολλές ποικιλίες ελαιούχων φυτών (σόγια, σουσάμι, αραχίδα και καννάβι).

Αξιόλογη είναι η ανάπτυξη της κτηνοτροφίας (βοοειδή, προβατοειδή και γουρούνια). Η αλιεία στα ανατολικά παράλια της Κίνας, καλύπτει όχι μόνο τις εσωτερικές αναγκές, αλλά τροφοδοτεί και μια σημαντική εξαγωγική κονσερβοποιία ψαριών.

Η βιομηχανία της χώρας, ανύπαρκτη προπολεμικά, εξελίχθηκε μετά το 1949. Η σταδιακή κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας τα μέσα παραγωγής και ο καταρτισμός συντονισμένων προγραμμάτων βιομηχανικής ανάπτυξης υπήρξαν τα πρώτα βήματα για την οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας. Οι Κινέζοι αμφισβήτησαν γρήγορα το σοβιετικό αναπτυξιακό πρότυπο. Το βάρος δόθηκε περισσότερο στην ενίσχυση του πολιτιστικού επιπέδου και της πρωτοβουλίας των εργαζομένων, παρά στην μονόπλευρη οικονομική συσσώρευση. Η βαριά βιομηχανία αναπτύχθηκε παράλληλα με την βιομηχανία των καταναλωτικών αγαθών ως μοχλός στήριξης της γεωργίας.

Η υφαντουργία, ο πρώτος παραδοσιακός βιομηχανικός τομέας της Κίνας, επεκτάθηκε εκτός από τη Σαγκάη στις επαρχίες Χονάν, Σετσουάν και Κουεϊσόου. Ήδη από το 1970 παράγονταν πάνω από 8,5 δισεκατ. μέτρα βαμβακερού υφάσματος. Ο μηχανουργικός τομέας γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη, με κέντρα τη Μαντζουρία, το Σένσι και το Ανχούι. Η βιομηχανία τροφίμων αύξησε σημαντικά την παραγωγή της. Η αλευροβιομηχανία, η ελαιουργία και η βιομηχανία ζάχαρης είναι οι δυναμικότεροι τομείς της. Η χημική βιομηχανία έχει ως κύριο προϊόν της τα λιπάσματα. Σημαντική ανάπτυξη γνώρισαν η χαρτοβιομηχανία, η υαλουργία και η μεταξουργία. Το υπέδαφος της Κίνας είναι πλούσιο σε άνθρακα, πετρέλαιο, σιδηρομέταλλευμα, αντιμόνιο ενώ παράλληλα εξορύσσονται βολφράμια, μολυβδαίνια, τουγκστένιο, ψευδάργυρος και μαγγανευτής. Σημαντική ακόμα είναι και η παραγωγή ενέργειας που ενισχύθηκε τελευταία με τους μεγάλους υδροηλεκτρικούς σταθμούς. Ταχύρυθμη ανάπτυξη σημειώθηκε σε όλους σχεδόν τους βιομηχανικούς τομείς καθώς και στο εμπόριο με τη μεταρρυθμιστική εκσυγχρονιστική πολιτική της «σταδιακής προσαρμογής» όπως ονομάστηκε. Οι ιδιαίτερα υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης απείλησαν τη δομή της λαϊκής οικονομίας έτσι ώστε στο νέο πενταετές σχέδιο ανάπτυξης υπάρχει πρόβλεψη η ανάπτυξη να σταθεροποιηθεί στο 7% ετησίως αντί του 10% που σημειώθηκε στην περίοδο 1981-1985. Στο νέο πενταετές ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στην ανάπτυξη της γεωργίας με στόχο μέσω των επενδύσεων και της μηχανοποίησης των γεωργικών καλλιεργειών να σταθεροποιηθεί η παραγωγή σιτηρών.

Σημαντική ανάπτυξη σημειώθηκε και στο εξαγωγικό εμπόριο. Το 60% των εξαγωγών αφορά μεταλλουργικά και βιομηχανικά προϊόντα. Άλλα εξαγωγικά προϊόντα είναι τα κλωστοϋφαντουργικά, το τσάι, το μετάξι, τα δέρματα και η σόγια.

Οι εισαγωγές αφορούν κυρίως μηχανολογικό εξοπλισμό και πρώτες ύλες. Βασική εμπορική εταίροι της Κίνας είναι η Ιαπωνία, το Χονγκ-Κονγκό Η.Π.Α. , η Ε.Ο. , η Σιγκαπούρη και η ΕΣΣΔ.

Η οικονομία της Κίνας δεν παίζει μεγάλο ρόλο στην παγκοσμία οικονομία.

Νομίσματα Κίνας

Το νόμισμα της Κίνας, που εκδίδεται από Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας, έχει την ονομασία Ρεν Μιν Πι (Ren Min Bi/RMB). Η μονάδα είναι το Γιουάν (Yuan) ενώ οι υποδιαιρέσεις της είναι τα Τζιάο (jiao) και Φεν (fen). 1 Γιουάν = 10 Τζιάο και 1 Τζιάο= 10 Φεν. Το Γιουάν κυκλοφορεί σε νομίσματα των 1, 2, 5, 10, 20, 50 και 100 ενώ τα Τζιάο και Φεν σε νομίσματα των 1, 2, και 5. Η συντομογραφία του Ren Min Bi είναι RMB ή .

Και εδώ κλείνει το κεφάλαιο της οικονομίας και ανοίγει ένα άλλο επίσης μεγάλο κεφάλαιο το οποίο είναι η γλώσσα. Έχει πολλά κεφάλαια αλλά εμείς έχουμε βρει πληροφορίες μόνο για το ένα μέρος της.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Στην κινέζικη γλώσσα:

1) Δεν υπάρχουν καταλήξεις και ως απ' αυτό δεν υπάρχουν: άρθρα, γένη, πτώσεις, καταλήξεις ρηματικών τύπων, ενικού ή πληθυντικού αριθμού (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων)...

2) Ο λόγος που κινέζικη γραφή ξεκινά με τόσα ιδεογράμματα όσα και οι ως άνω απλές λέξεις.

3) Επειδή οι απλές λέξεις είναι λίγες, έχουν αποκτήσει πάρα πολλές έννοιες, για να καλύψουν τις ανάγκες της έκφρασης, πρβ π.χ.: "σι" = γνωρίζω, είμαι, ισχύς, κόσμος, όρκος, αφήνω, θέτω, αγαπώ, βλέπω, φροντίζω, περπατώ, σπίτι κ.τ.λ., «πα» =

μπαλέτο, οκτώ, κλέφτης, κλέβω... «Πάι» = άσπρο, εκατό, εκατοστό, χάνω... Αυτός είναι και ο λόγος που στη κινέζικη γραφή ενώ οι απλές λέξεις είναι μόλις 328 τα ιδεογράμματα είναι πολύ περισσότερα.

4) Η έννοια της κάθε λέξης στον προφορικό λόγο κανονίζεται όχι από τα συστατικά της στοιχεία, αφού δεν έχει, αλλά:

α) από την ένταση του τόνου (η κινέζικη γλώσσα έχει 4 τόνους, τέσσερις εντάσεις φωνής, ενώ η ελληνική δυο, τις τονιζόμενες και άτονες συλλαβές), π.χ.: "κιο" (τονισμένα) = νερό & "κιο" (πιο άτονα) = ερωτώ...

β) από την θέση που έχει η εν λόγω λέξη μέσα στην πρόταση (από τι άλλη λέξη έχει πριν ή μετά από αυτή), κάτι ως γίνεται στην αγγλική και π.χ. με την λέξη love, όπου η λέξη αυτή (ή οποιαδήποτε άλλη), αν ειπωθεί με αντωνυμία γίνεται ρήμα: *i*

love = αγαπώ, αν ειπωθεί με το άρθρο «*the*» γίνεται ουσιαστικό: *the love* = η αγάπη... αν ειπωθεί με τη λέξη «*of*» γίνεται γενική ουσιαστικού: *of love* = της αγάπης κ.τ.λ.

Πιο απλά, εδώ οι λέξεις διακρίνονται σε αυτές που φανερώνουν ενέργεια, πράγμα ή ζώο, χρώμα, ποσό ή ηλικία, γένος ή φύλο και η κατανόηση – έκφραση γίνεται κάτι όπως θα λέγαμε στην ελληνική π.χ. «Γιαν αγαπ» αντί «αγαπά», «άνδρ γιαν» αντί Γιάννης, «γυναικ γιαν» αντί Γιάννα, «μικρ γιαν» αντί Γιαννάκης κ.τ.λ. ή ως θα λέγαμε «ηλ πόλ» αντί Ηλιούπολη κ.α.. Δηλαδή αυτό που φανερώνουμε με τις καταλήξεις, παραγωγικές και κλιτικές, στην ελληνική γλώσσα το κάνουμε στις άλλες γλώσσες βάζοντας πριν από μια λέξη άλλη λέξη.

Η ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

Όλες οι γραπτές γλώσσες ξεκίνησαν σαν ιδεογραφικές (δηλαδή απλοποιημένες εικόνες αντιπροσώπευαν ιδέες) αλλά η Κίνα ποτέ δεν αντικατέστησε αυτή τη μέθοδο.

Η τεράστια διαφορά μεταξύ του Δυτικού φωνητικού αλφάβητου και των ιδεογραμμάτων είναι μερικές φορές δύσκολο να γίνει κατανοητή χωρίς να μειώνει φυσικά την απίστευτη δύναμη του Κινέζικου συστήματος γραφής.

Η κινέζικη γραφή:

1) Υπολογίζεται ότι έχει ιστορία τέσσερις χιλιετηρίδες περίπου και τόσο η εσωτερική όσο και η γραφική της εξέλιξη είναι ουσιαστικά ανεπαίσθητη.

2) Εξυπηρετεί ένα σύνολο από λαούς, όμως με μικρές αλλαγές, που αποτελούν το 1/5 της υδρογείου: Κίνα, Ιαπωνία, Κορέα κ.α..

3) Γράφει τις λέξεις σε κολόνες από πάνω προς τα κάτω και αρχίζοντας από δεξιά προς τ' αριστερά. Στην καθημερινή χρήση και στα ευρωπαϊκά λεξικά γράφεται και από αριστερά προς δεξιά, σε οριζόντιες γραμμές. Όλα τα γράμματα της κινέζικης γραφής είναι ίδιου μεγέθους και τετραγωνισμένα .

4) Έχει για κάθε απλή λέξη (υπενθυμίζουμε ότι η κινέζικη γλώσσα έχει 328 απλές λέξεις) και από ένα ιδεόγραμμα..

Επομένως η κινέζικη γραφή είναι κατά βάση λεξικογραφία ή κάτι όπως οι μαθηματικές παραστάσεις (π.χ.: $3 \times 2 + 4 - 7 = 3$), άρα αν γνωρίζουμε τα σύμβολα της (τα ιδεογράμματά της) μπορούμε να τη καταλάβουμε, ανεξάρτητα αν δεν γνωρίζουμε τη γλώσσα που έχει γραφτεί.

Η κινέζικη γραφή είναι τελικά μια φοβερά δύσκολη γραφή, γιατί τελικά έχει κάπου 50.000 ιδεογράμματα (που λέγονται «τόγιο καντζί»), κάτι που δίδει και το μέτρο της δυσκολίας της. Από τα ιδεογράμματα αυτά τα 881 είναι κοινά για όλες τις διαλέκτους της Κίνας και για να διαβάσει κάποιος μια εφημερίδα, πρέπει να ξέρει τουλάχιστον 3.000 ενώ, για να διαβάσει λογοτεχνία, 6.000 περίπου!

Η ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Η Κινεζική έχει ένα πολύ μεγάλο αριθμό ομόηχων λέξεων αφού η γλώσσα η ίδια έχει πολύ λίγους ήχους. Υπάρχουν λέξεις με όμοια προφορά αλλά διαφορετική σημασία. Για παράδειγμα η λέξη "Μαϊ" σημαίνει "αγοράζω", αλλά και πουλώ, η λέξη "Μινγκ" σημαίνει "σκοτεινό" αλλά και "φωτεινό".

Η ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑ

Η Κινέζικη καλλιγραφία είναι η τέχνη της γραφής. Η τέχνη που βρίσκουμε τις ρίζες της 3000 χρόνια πριν, δεν είναι απλά ένας καλός τρόπος γραφής όπως θα μπορούσε κάποιος να φανταστεί αλλά μια απόδοση των ποιημάτων, τραγουδιών και ιδεών πάνω στο χαρτί όπου οι λέξεις ζωντανεύουν και αποκτούν χαρακτήρα. Το καλύτερο εργαλείο της Κινέζικης γλώσσας είναι ένα πινέλο και ο καλλιγράφος που με το πινέλο του δημιουργεί μοναδικά έργα τέχνης.

Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΙΚΗΣ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ

Η Καλλιγραφία είναι μια άλλη έκφραση της ίδιας αγωγής, ένας άλλος τρόπος να φανεί τι γίνεται με τη κίνηση του σπαθιού.

Στην καλλιγραφία, το πινέλο κινείται κυκλικά. Η καμπυλωτή μετάβαση από την μια πινελιά στην άλλη είναι παράλληλη με την εκτέλεση της κίνησης του σπαθιού. Το σπαθί ακολουθεί και αυτό την καμπύλη τροχιά και γίνεται προέκταση του εαυτού

μας. Καθώς ακολουθούμε τον σχηματισμό της κίνησης γινόμαστε το ξίφος και γινόμαστε η κίνηση.

Η ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

Οι Κινέζοι θέλησαν κάποτε να καταργήσουν την ιδεογραφική γραφή και να γράφουν αλφαβητικά με το λατινικό αλφάβητο, όμως αυτό δεν πραγματοποιήθηκε, επειδή οι ειδικοί που ασχολήθηκαν με το θέμα αντιμετώπισαν πάρα πολλές ομόηχες

λέξεις και δεν ήξεραν πώς να ξεπεράσουν αυτό το πρόβλημα αυτό. Έτσι δεν εισήχθη το λατινικό αλφάβητο στη γλώσσα και γραφή αυτή. Αντί αυτού κατασκεύασαν ένα συλλαβικό αλφάβητο με κάπου 44 διαφορετικά συλλαβογράμματα, για να υποδείχνουν την προφορά των ιδεογραμμάτων, ενώ οι φθόγγοι της λέξης είναι μόνο 20, κάτι που δείχνει και την αποτυχία αυτού του αλφάβητου. Φυσικά αυτό το πρόβλημα για το ελληνικό σύστημα γραφής είναι παιγνίδι, επειδή από τη μια διαθέτει γράμματα για όλους τους φθόγγους και από την άλλη διαθέτει:

A) τα ορθογραφικά σημεία (την απόστροφο, τονικά σημάδια, διαλυτικά) με τα οποία υποδειχεται η προσωδία (= οι τονισμένες και άτονες συλλαβές, η προφορά με έκθλιψη, συναίρεση, συνίζηση κ.τ.λ.), κάτι που δεν υπάρχει στο λατινικό αλφάβητο.

B) τα ομόφωνα γράμματα ο & ω, η & υ & ι... με τα οποία βάσει κανόνων υποδειχεται η ετυμολογία των λέξεων, ώστε να έχουμε βοήθεια στην κατανόηση των λέξεων και διάκριση των ομοήχων, κάτι που επίσης δεν υπάρχει στο λατινικό αλφάβητο.

Οι ομόηχες λέξεις μιας γλώσσας δεν είναι ίδιου μέρους λόγου και αν είναι δεν είναι ίδιας πτώσης ή αριθμού, οπότε γράφοντας κάθε μέρος λόγου με ένα συγκεκριμένο γράμμα από τα ομόφωνα γράμματα ο & ω, η & υ & ι... ,λύεται το πρόβλημα. Έτσι έχουμε βοήθεια και στην διάκριση των ομοήχων και στην κατανόησή τους, π.χ.: σε όλα & σε όλα & σόλα, καλός & κάλος & καλώς.

ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Η κινεζική γραφή έχει απλουστευθεί τόσο πολύ, που τα μέσα ενημέρωσης χρησιμοποιούν σήμερα τους λιγότερους χαρακτήρες στην ιστορία της γλώσσας. Μόνον 900 από τα χιλιάδες ιδεογράμματα της πολύπλοκης γραφής της αχανούς χώρας χρειάζεται πλέον να γνωρίζει ο κινέζος αναγνώστης για να καταλάβει το 90% των κειμένων.

Η κινεζική γραφή αποτελείται από 50.000 χαρακτήρες ενώ ο μέσος φοιτητής γνωρίζει 6.000 χαρακτήρες. Τα συμπεράσματα προέκυψαν από την ανάλυση 8,9 εκατομμυρίων κειμένων που επελέγησαν από εφημερίδες, περιοδικά, την τηλεόραση και το Διαδίκτυο σε έρευνα του υπουργείου Παιδείας. Η γραφή στην Κίνα άρχισε να απλοποιείται μετά την κομμουνιστική επανάσταση του 1949, με στόχο να μειωθεί το ποσοστό αναλφαριθμητισμού, που έφθανε τότε το 80%.

ΠΟΙΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

ΚΟΥΜΦΟΥΚΙΟΣ

Κουνγκ-φου-τζου (551-479 π.Χ.), Κινέζος φιλόσοφος. Ο Κομφούκιος υπήρξε διανοητής και κοινωνικός φιλόσοφος, οι διδασκαλίες και η φιλοσοφία του οποίου επηρέασαν βαθιά τη ζωή και τη σκέψη της Ανατολικής Ασίας. Υπήρξε ιδρυτής της Σχολής Ρου της κινεζικής σκέψης. Οι διδασκαλίες του, όπως διατηρήθηκαν στα "Ανάλεκτα", διαμόρφωσαν τις αρχές για την εκπαίδευση και τη συμπεριφορά του ιδανικού άνδρα, για τον τρόπο ζωής του και τις σχέσεις του με το κοινωνικό σύνολο.

- Αν όλοι απεχθάνονται κάτι, θα πρέπει να το εξετάσουμε. Αν σε όλους αρέσει κάτι, πάλι θα πρέπει να το εξετάσουμε.
- Διάλεξε ένα επάγγελμα που σου αρέσει και δεν θα ξαναχρειαστεί να δουλέψεις στη ζωή σου.
- Μην ανησυχείς αν οι άλλοι δεν σε καταλαβαίνουν. Να ανησυχείς όταν εσύ δεν καταλαβαίνεις τους άλλους.
- Όταν ο βιασμός καθίσταται αναπόφευκτος, τότε ξαπλώστε χάρω και κοιτάτε να μορφωθείτε.
- Όταν κανείς είναι αυστηρός με τον εαυτό του, πολύ σπάνια αποτυχαίνει.
- Ο ανώτερος άνθρωπος έχει απαιτήσεις από τον εαυτό του. Ο κατώτερος άνθρωπος από τους άλλους.
- Οι κομψοί λόγοι και η προσεγμένη εμφάνιση σπάνια συμβαδίζουν με την αρετή.

Λάο Τσε

(6ος αιώνας π.χ. , Κινέζος φιλόσοφος)

Ιδρυτής του Ταοϊσμού. Σύμφωνα με την κινέζικη παράδοση, έζησε κατά τον 6ο αιώνα π.Χ. Κάποιοι ιστορικοί τοποθετούν τη ζωή του στον 4ο αιώνα π.Χ. την περίοδο δηλαδή των εκατό σχολών σκέψης, ενώ άλλοι αμφισβητούν την ιστορική του ύπαρξη. Στον Λάο Τσε αποδίδεται η συγγραφή του Ταοϊστικού έργου Τάο Τε Τσινγκ, κάτι που τον καθιέρωσε ως τον ιδρυτή του Ταοϊσμού. Το έργο του είναι μια από τις σημαντικότερες πραγματείες της κινέζικης φιλοσοφίας. Καλύπτει πολλές πτυχές της φιλοσοφίας, από την εξατομικευμένη πνευματικότητα, μέχρι διαπροσωπικές δυναμικές και πολιτικές τεχνικές. Ο Λάο Τσε ανέπτυξε την έννοια του "Τάο" που συχνά μεταφράζεται ως "ο δρόμος", και διεύρυνε τον ορισμό του σε μια αυθύπαρκτη τάξη και κατάσταση του σύμπαντος: "Ο δρόμος που είναι η φύση".

Αυτό δεν σημαίνει ότι κάποιος πρέπει να στέκεται απαθής και να μην κάνει τίποτα, αλλά ότι πρέπει να αποφεύγει τις προσβλητικές ή επιθετικές πράξεις. Ο Λάο Τσε πίστευε ότι η βία πρέπει να αποφεύγεται όποτε είναι δυνατό, και ότι η στρατιωτική νίκη δεν πρέπει να είναι γιορτή αλλά πένθος.

- Το να μην κάνεις τίποτα είναι καλύτερο από το να είσαι πολυάσχολος κάνοντας τίποτα.
- Το να αγαπιέσαι πολύ από κάποιον σου δίνει δύναμη, ενώ το να αγαπάς πολύ κάποιον σου δίνει θάρρος.
- Όταν ο ικανός ηγέτης ολοκληρώσει το έργο του, ο κόσμος λέει ότι όλα έγιναν φυσιολογικά.

Σου Τζιμό- Ένας ρομαντικός ποιητής

Ο Σου Τζιμό γεννήθηκε στην επαρχία Zhejiang το 1897. Σπούδασε νομικά αρχικά στο πανεπιστήμιο του Πέιγιανγκ (σήμερα Τιέν-τζιν) και αργότερα του Πεκίνου. Το 1919 συνέχισε τις σπουδές του στο εξωτερικό στο πανεπιστήμιο Columbia.

Απογοητευμένος από τη διαμονή του στις ΗΠΑ (τις θεωρούσε «αβάσταχτες») πήγε στην Μεγάλη Βρετανία στο πανεπιστήμιο Κέιμπριτζ.

ΤΟΥ ΦΟΥ

Ο Του Φου ήταν διακεκριμένος [Κινέζος ποιητής](#) της [Δυναστείας των Τανγκ](#). Μαζί με τον σύγχρονό του [Λι Μπάι](#), αναφέρεται ως ο μεγαλύτερος Κινέζος ποιητής. Σε αντίθεση με τον Λι Μπάι, τα ποιήματά του είχαν συχνά το χαρακτήρα πολιτικής διαμαρτυρίας. Περιέγραψε την κοινωνική αδικία, την πείνα και το χάος από τη σκοπιά του απλού ανθρώπου, ενώ τοποθετούσε την υπόθεση μερικούς αιώνες πριν. Σήμερα έχουν διατηρηθεί πάνω από 1.400 έργα του. Τα καλύτερά του βρίσκονται στην ανθολογία *Τριακόσια ποιήματα Τανγκ*, που συντάχθηκε από τον Σου Ζου το 1763-1764.

ΛΙ ΜΠΑΙ

Ο Λι Μπάι ή Λι Πο ήταν Κινέζος ποιητής . Μαζί με τον Του Φου θεωρείται ένας από τους σπουδαιότερους ποιητές στην ιστορία της κινεζικής λογοτεχνίας. Είναι γνωστός και με το παρωνύμιο «Εξόριστος Αθάνατος». Το έργο του ανήκει χρονικά στην περίοδο της δυναστείας των Τανγκ (618-907), κατά την οποία παρατηρήθηκε σημαντική άνθιση στη λογοτεχνία και στις τέχνες. Γνωστός για την αγάπη του στο κρασί, την οποία αποτύπωσε στους στίχους του, ο Λι Πο χαρακτηρίζεται επίσης για την προωθημένη φαντασία του.

KINEZIKES ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Αυτός που καβαλικεύει έναν τίγρη, φοβάται να κατέβει κάτω.
- ☒ Μη μετράς το βάθος του ποταμού και με τα δύο πόδια.
- ☒ Πριν χτυπήσεις το σκύλο, μάθε τ' όνομα του αφεντικού του.
- ☒ Μην ανάβεις φωτιά που δεν μπορείς να σβήσεις.
- ☒ Αν δεν θέλεις να το μάθει κανείς, μην το κάνεις.
- ☒ Να τρως λιγότερο, να γεύεσαι περισσότερο.
- ☒ Αυτός που χτυπάει πρώτος, δείχνει ότι έχει ξεμείνει από επιχειρήματα.
- ☒ Καλύτερα ν' ανάψεις ένα κερί, από το να καταριέσαι το σκοτάδι.
- ☒ Για να καταλάβεις την αγάπη των γονιών σου, κάνε δικά σου παιδιά.
- ☒ Η αποτυχία είναι η μητέρα της επιτυχίας.
- ☒ Μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις.
- ☒ Να μην προσλαμβάνεις όμορφους υπηρέτες.
- ☒ Μη μετράς αυτά που χάθηκαν. Μέτρα αυτά που έμειναν.
- ☒ Στον άντρα, ο δρόμος της καρδιάς περνάει απ' το στομάχι.
- ☒ Πρέπει να είσαι πολύ σοφός για να μη θέλεις να είσαι τέλειος..
- ☒ Μη φοβάσαι αν προχωρείς αργά. Να φοβάσαι αν μένεις ακίνητος

- Η ομορφιά είναι η σοφία των γυναικών. Η σοφία είναι η ομορφιά των αντρών.
- ☒ Το να γνωρίζεις την αλήθεια είναι εύκολο. Το να την ακολουθείς είναι δύσκολο.
- ☒ Η αποτυχία δεν είναι να πέφτεις κάτω. Η αποτυχία είναι να μη ξανασηκώνεσαι.
- ☒ Απ' το καλό σίδερο δεν κάνουν καρφιά, απ' τους καλούς ανθρώπους, στρατιώτες.
- ☒ Καλύτερα να πας σπίτι και να φτιάξεις ένα δίχτυ, αντί να βουτάς για ψάρια στην τύχη.
- ☒ Υπάρχουν δυο είδη σιωπής: η σιωπή που προηγείται της ομιλίας και η σιωπή που έπεται.
- ☒ Εκατό άντρες μπορεί να κάνουν ένα στρατόπεδο αλλά μια γυναίκα είναι αρκετή για να κάνει ένα σπίτι.
- ☒ Να είσαι αυστηρός με τον εαυτό σου και ευγενικός όταν κρίνεις τους άλλους, και δεν θα έχεις εχθρούς.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΕ ΙΑΠΩΝΙΚΑ, ΚΟΡΕΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΙΝΕΖΙΚΑ

Τα Κινεζικά που είναι η βάση των υπόλοιπων γραφών. Στα κινεζικά οι λέξεις που είναι όλες μονοσύλλαβες, γράφονται μόνο με ιδεογράμματα (Άντζυ στα Ιαπωνικά, Χάντι στα Κινεζικά). Ιδεόγραμμα, όπως λέει και η λέξη είναι ένα γράμμα που εκφράζει μια ιδέα.

Το θετικό της κινεζικής γραφής είναι ότι υφολογιστική. Με άλλα λόγια ο αναγνώστης ενός κινεζικού κειμένου διαβάζει ιδέες, και όχι ήχους. Αν σκεφτούμε την πολυπληθή Κίνα με τις πολλές διαλέκτους θα καταλάβουμε το πλεονέκτημα της ιδεογραφικής γραφής. Ενώ το κείμενο είναι το ίδιο ο καθένας μπορεί να το διαβάσει ανεξαρτήτως διαλέκτου που μιλάει γιατί ακριβώς, δε διαβάζει γράμματα αλλά σύμβολα. Το μεγάλο αρνητικό της κινεζικής γραφής είναι ότι είναι σαφώς πιο πολύπλοκη από οποιαδήποτε αλφαβητική γραφή και δύσκολη στην εκμάθηση. Σίγουρα όμως δεν είναι τόσο δύσκολο όσο νόμιζαν αρκετοί.

Με γνώση μερικών μόνο ιδεογραμμάτων μπορούμε να διαβάσουμε σε μεγάλο ποσοστό κάποιο κινεζικό κείμενο γιατί τα πιο απλά ιδεογράμματα συνδυάζονται για να δώσουν πιο περίπλοκες λέξεις. Έτσι το μόνο που έχουμε να μάθουμε είναι τη σημασία του συνδυασμού, που θα έχει κάποια σχέση με τα ιδεογράμματα που τον απαρτίζουν.

Τα κορεατικά όπως και τα ιαπωνικά δεν είχαν γραφή. Δανείστηκαν τα κινεζικά ιδεογράμματα για να γράψουν τη γλώσσα τους. Ωστόσο υπήρχε ένα μεγάλο πρόβλημα. Τα κορεατικά μαζί με τα ιαπωνικά ανήκουν σε διαφορετική γλωσσική ομάδα από τα κινεζικά. Το συντακτικό τους διαφέρει ριζικά και η γραμματική είναι πιο περίπλοκη από αυτή των κινεζικών. Έτσι, παρόλο που η κατανόηση της σημασίας ενός γράμματος είναι δυνατή, η ανάγνωση ή η συγγραφή ενός κειμένου είναι ιδιαίτερος δύσκολο, καθώς η γλώσσα είναι διαφορετική.

Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε πως τα κορεατικά είναι η πιο απλή και εύκολη γραφή στην Άπω Ανατολή. Από άποψη όμως προφοράς τα Ιαπωνικά είναι σαφώς τα πιο απλά. Όμως από άποψη γραμματικής, τα κινεζικά είναι σαφώς τα πιο απλά, και το συντακτικό τους που θυμίζει το ελληνικό. Από γραμματικής και συντακτικής πλευράς τα Ιαπωνικά που μοιάζουν με τα Κορεατικά, αν και όχι ιδιαίτερος δύσκολα.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Οι κινέζικες μυθολογικές παραδόσεις όμως, είναι άφθονες και έτσι οι αντιλήψεις για την μορφή του χάους και οι εκδοχές για την πρωταρχική δημιουργία είναι αρκετές. Έτσι, σε μια εκδοχή, το Χάος εμφανίζεται σαν ένα σώμα χωρίς οπές. Ο αυτοκράτορας της θάλασσας του νότου και ο αυτοκράτορας της θάλασσας του βορρά, συνεννοήθηκαν να του ανοίξουν οπές. Σε άλλες εκδοχές, το Χάος παριστάνεται σαν ένα πουλί με μορφή πύρινου σάκου. Αλλού εμφανίζεται σαν σκύλος, που έχει μάτια αλλά δεν βλέπει, αυτιά αλλά δεν ακούει κλπ. Και τα δύο αυτά όντα μοιάζουν με το πρωταρχικό χάος από το οποίο θα προέλθει, μέσα από κάποιες διαδικασίες κοσμογονικές, ο διαμορφωμένος κόσμος και τα όντα με τις ιδιότητες τους, τις αισθήσεις και τα χαρακτηριστικά τους.

Πολύ σημαντική θέση στην κινεζική κοσμογονία, έχει ο μύθος του Πά-Κού. Σύμφωνα με αυτό το μύθο, το πρωταρχικό χάος είχε την μορφή αυγού. Από αυτό το πρωταρχικό αυγό γεννήθηκε ο Πά-Κού. Τα βαριά στοιχεία του αυγού -τα Γίν - σχημάτισαν τη Γή. Τα ελαφρά -τα Γιαγκ- σχημάτισαν τον ουρανό. Ο Πά-Κού ήταν στη μέση και χώριζε τον ουρανό και τη Γή. Το μέγεθος του Πά-Κού μεγάλωνε συνεχώς, ώστε να κρατά χωρισμένη τη Γή από τον ουρανό. Όμως, κάποια στιγμή εξαντλήθηκε και πέθανε.

Όπως σε κάθε μυθολογία, έτσι και στην κινεζική υπάρχουν αναφορές για τη δημιουργία του ανθρώπου. Σύμφωνα με μια εκδοχή οι άνθρωποι προήλθαν από τους ψήλους που ήταν πάνω στο σώμα του ουράνιου ανθρώπου, του Πά-Κού.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ-ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ

- Ο τίγρης και η αλεπού.
- Η διάκριση του δικαστή.
- Ο γέροντας που μετακίνησε τα βουνά..

Εδώ τελειώνει η κατηγορία της γλώσσας και αρχίζουν οι τέχνες από την μουσική, τις πολεμικές τέχνες, τα είδη της γλυπτικής, τα κοσμήματα, τα έθιμα και η ενδυμασία.

Μουσική

Στην Αρχαία Κίνα η λέξη μουσική (**γιουε**) ήταν γραμμένη με ένα ιδεόγραμμα "της χαράς, της ευχαρίστησης, της διασκέδασης". Η μουσική είναι χαρά είπα ο Ξουνζί, ένα από τα πιο λαμπρά πνεύματα του 3ου αιώνα. Είναι η "**κίνηση της καρδιάς**" είπε ο άγνωστος συγγραφέας του Λιγί (χρονικό των ιεροτελεστιών).

Η μουσική διατηρούσε μια πολύ σημαντική θέση στην κινεζική παράδοση, είτε ήταν η μουσική της φύσης, η αγαπημένη των τασοϊστών, που βασίστηκε στις φυσικές μελωδίες που αντισταθμίζουν την ανάσα της γης και την **κοσμική αναπνοή**, η οποία καλύπτει τα πάντα, είτε η μουσική της ψυχής για την οποία μιλούσαν οι κομφουκιανοί, μια μελωδία ικανή να μετατρέψει τον χαρακτήρα των ανθρώπων βοηθώντας τους να ελέγχουν τα συναισθήματά τους, να καλλιεργούν το εγώ, να βελτιώνουν την ακεραιότητα και την ηθική τους αντίσταση, καθιστώντας τους ικανούς να ζουν σε αρμονική σχέση με τους συνανθρώπους τους την φύση και ολόκληρο το σύμπαν. "*Η μουσική είναι η ουσία του σύμπαντος, η φύση των όντων. Είναι η ένωση με την ουσία, και η συμφωνία με την φύση με την οποία επιτυγχάνεται η αρμονία*".

Στην βάση της **κοσμικής τάξης** υπάρχει ένας ήχος.

Εάν το ανθρώπινο γένος μπορούσε έγκαιρα να δείξει ενδιαφέρον γι αυτό, η αρμονία θα είχε κυριαρχήσει στην γη. Ο **μύθος** λέει ότι οι σοφοί βασιλιάδες των αρχαίων εποχών δημιούργησαν την μουσική και τις μελωδίες για να προάγουν την αρμονία μεταξύ των ανθρώπων, να σέβονται τους δεσμούς της συγγένειας, τις κοινωνικές υποχρεώσεις και την τήρηση των τελετών και των κανόνων οι οποίοι έχουν τεθεί σαν βάση της κοινωνικής ζωής, έτσι ώστε να δεσμεύουν τον άνθρωπο και το σύμπαν σε μια άρρηκτη ενότητα. Ηθική, κοινωνική και διοικητική τάξη, μέσω της μουσικής, ήταν μυστηριωδώς συνδεδεμένη με την φυσική τάξη των άστρων, των εποχών, των χρωμάτων, της ζωής και του θανάτου. Το κινέζικο σύστημα φθόγγων περιλαμβάνει **πέντε** μουσικούς τόνους (βουσενγκ) και **δώδεκα** ημίτονους (λουλού) που βασίζονται και στους ήχους που παράγονται από τους αυλούς του μπαμπού (λου) , τους οποίους εισήγαγε ο μυθικός κίτρινος αυτοκράτορας στην αυλή για να μιμηθεί το τραγούδι του φοίνικα. Η κινέζικη παραδοσιακή μουσική έχει πολύ αρχαίες καταβολές. Τα πρώτα όργανα (αυλοί από οστά, σφυρίχτρες και πήλινες οκαρίνες) χρονολογούνται από την παλαιολιθική και πρώτη νεολιθική εποχή. Στις προ αυτοκρατορικές δυναστείες έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο στις τελετές της αυλής. Τα μικρά όργανα - κουδούνια της εποχής των Σανγκ, αντιπαρατίθενται με τα πολυάριθμα εντυπωσιακά μεγάλα κουδούνια των νότιων βασιλείων. Από την δυναστεία των Ζου παρουσιάστηκε μεγάλη ποικιλία κρουστών, πνευστών και έγχορδων οργάνων. Οι εκδηλώσεις και οι διασκεδάσεις δεν λάμβαναν μόνο μέρος στην αυλή. Σκηνές από χορούς και ακροβατικές εκδηλώσεις που εκτελούνταν δημόσια απεικονίζονται συχνά σε πήλινους πλίνθους και τάφους. Οι λαϊκές εορτές (παίξι) περιλάμβαναν μουσικές και ακροβατικές εκδηλώσεις, χορούς και παραστάσεις από ταχυδακτυλουργούς, μάγους που κατάπιναν φωτιές και καλλιτέχνες που τραγουδούσαν μπαλάντες. Πάνω από 200 μουσικά όργανα κάνουν την εμφάνισή τους στην Κίνα μέσα από το πέρασμα των αιώνων και διαμορφώνουν μια **μουσική** παράδοση και έναν μουσικό πολιτισμό τον αρχαιότερο μετά την Αίγυπτο. Τα όργανα αυτά έμειναν σχεδόν αμετάβλητα μέχρι τις μέρες μας. Ταξινομήθηκαν σε 8 ομάδες ανάλογα με το υλικό κατασκευής τους: μέταλλο, μετάξι, ινδικό καλάμι, κολοκύθα, χώμα, δέρμα ξύλο. Αυτά τα υλικά έφτιαξαν αυλούς , πλαγίαυλους, όμπρες, κύμβαλα, κώδωνες, έγχορδα και πολλά άλλα. Η μουσική στην Κίνα είναι καταρχήν τελετουργική. Χρησιμοποιείται στους ναούς και τις αυλές για θρησκευτική χρήση , αλλά και γίνεται μουσική δωματίου για την ανώτερη καλλιέργεια του πνεύματος. Χρησιμοποιείται ακόμα σαν λαϊκή μουσική στις περιοδικές γιορτές που οργάνωναν οι αυτοκράτορες. Πάντοτε όμως και στις τρεις περιπτώσεις έδιναν σημασία στη ψυχολογική επίδραση της μουσικής στους ακροατές , στην διαμόρφωση του χαρακτήρα και στον συμβολισμό της κλίμακας. Στην πεντατονική κλίμακα των πέντε φθόγγων βλέπουμε την έκφραση των πέντε αρετών (καλοσύνη , δικαιοσύνη , ευπρέπεια, σύνεσης και χρηστότητα) . στην αρχή της δυναστείας των Τσου προστέθηκαν άλλοι δύο φθόγγοι και ο συμβολισμός πήρε την μορφή , ουρανός, γη, άνθρωπος , και τα 4 σημεία του ορίζοντα.

Η μουσική στην Κίνα φαίνεται να ενσωματώνεται σαν στοιχείο της φύσης μέσα στην γενική αρμονία του σύμπαντος , μιμείται τα φαινόμενα και ακολουθεί τον ήχο του αέρα και του νερού. Μέσα από αυτόν τον τρόπο διαμορφώνει ήθη και ηθική στον κινέζικο λαό φτιάχνει χαρακτήρες και φτιάχνει πολιτισμό.

Χορός-Θέατρο

Ο **χορός και το θέατρο** είναι στενά δεμένα μεταξύ τους σαν μορφές τέχνης οι πηγές τους ανακαλύπτονται στις επικήδειες τελετές και στους εξιλεωτικούς χορούς που συνοδεύονται με σαμανικά τελετουργικά. Πάντα με την παρουσία ορχήστρας και τραγουδιού. Ξεκινούν μέσα από έναν θρησκευτικό χαρακτήρα και αργότερα διαμορφώνουν έναν θεαματικό χαρακτήρα, διατηρώντας όμως μερικά αρχικά χαρακτηριστικά όπως ο συμβολισμός των χειρονομιών, των χρωμάτων , των ενδυμασιών και των αντικειμένων. Το θέατρο άρχισε να παίρνει την σύγχρονη φυσιογνωμία όπου η παράσταση αποτελούσε την σύνθεση του χορού τραγουδιού παντομίμας και μουσικής με την εισαγωγή κοστούμιών και προσωπείων ,και χρωματιστών μακιγιάζ για τον καθορισμό των ρόλων. Το θέατρο είχε το στυλ τσίρκο σε ανοιχτό βάθρο, και τα έργα που παιζόντουσαν είχαν κυρίως κοινωνικό χαρακτήρα. Οι ρόλοι ήταν σταθερά καθορισμένοι, με τυποποιημένους ήρωες και το μέρος των γυναικών έπαιζαν άνδρες. Εκπαιδευόνταν πολύ μικροί για τον σκοπό αυτό, στο τραγούδι στο χορό στη ακροβασία , σε αθλητικές επιδείξεις αλλά και σε πάλη. Στις μέρες μας το θέατρο και ο χορός κρατάει πολλά παραδοσιακά χαρακτηριστικά και συμβολικά στοιχεία.

Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα

Η παραδοσιακή κινέζικη όπερα, έχει ιστορία περισσότερων από 800 ετών. Είναι μια μορφή τέχνης, που ενσωματώνει το τραγούδι, τη μουσική, το διάλογο σε συνδυασμό με ακροβατικά. Υπάρχουν περισσότερα από 300 διαφορετικά είδη όπερας στην Κίνα. Μεταξύ των τοπικών μορφών όπερας, υπάρχει η όπερα του Πεκίνου, του Πινγκγιου, όπερα Σαοξινγκ και όπερα Χεναν. Η πιο γνωστή είναι η όπερα του Πεκίνου με ιστορία περισσότερων από 200 ετών. Δημιουργήθηκε στο Πεκίνο, μετά τη δυναστεία των Κουινγκ. Υπάρχουν διαφορετικές σχολές, καθώς και διαφορετικοί τρόποι έκφρασης των τραγουδιών στην όπερα του Πεκίνου. Υπάρχουν διαφορετικοί ρόλοι και τρόποι ακροβατικών, οι κινήσεις και οι χειρονομίες τους είναι τυποποιημένες, υποδηλωτικές και συμβολικές. Για παράδειγμα, το άνοιγμα της πόρτας, το ανέβασμα σε σκάλες, η κωπηλασία, γίνονται με χορευτικές κινήσεις των ηθοποιών, με τη βοήθεια στηριγμάτων. Τα όργανα που χρησιμοποιούν, είναι επίσης ένα ευδιάκριτο χαρακτηριστικό της όπερας του Πεκίνου. Το σύγχρονο κινέζικο δράμα έχει αναπτυχθεί με επιρροές της ξένης δραματικής λογοτεχνίας. Το 1910, διαμορφώθηκαν δραματικοί θίασοι στη χώρα. Τα δημοφιλέστερα έργα που ανεβαίνουν στη δεκαετία του '30 και του '40, είναι η Ανατολή, η Δύση, τα Δίδυμα λουλούδια, η καταιγίδα.

Θέατρο Σκιών

- Καμιάς άλλης χώρας οι φιγούρες, δεν συγκρίνονται σε φινέτσα και λεπτοδουλειά μ' αυτές της Κίνας. Δουλεμένες με κοφτερά μαχαίρια, πάνω σε δέρμα γαϊδάρου συνδυάζουν μαστοριά και φαντασία. Λεπτοκομμένες και χαραγμένες φιγούρες, έχουν ύψος γύρω στους 33 πόντους και είναι καμωμένες από 11 κομμάτια: Το κεφάλι, το πάνω και κάτω μέρος του σώματος, δύο μπράτσα, δύο βραχίονες, δύο παλάμες και δύο πόδια.
- Η οθόνη είναι καμωμένη από χαρτί βατόμουρου ή καθαρή άσπρη γάζα, τεζαρισμένη πάνω σε σκελετό μπαμπού, μήκους 8 μέτρων. Βρίσκεται ενάμισι μέτρο πάνω από το έδαφος, διακοσμημένη με μεταξωτά, που κρέμονται και από τις δύο πλευρές.
- Στην παράσταση παίρνουν μέρος: Ο παρουσιαστής, ο βοηθός, και τρεις μουσικοί, που χρησιμοποιούν διάφορα όργανα. Οι παλαιότερες φιγούρες, προβάλλονταν απάνω στο πανί ακίνητες. Είχαν νύχια και ράμφος, όπως οι ψυχές των νεκρών που συμβόλιζαν.
- Είχε Θρησκευτικό χαρακτήρα. Οι παίκτες ήταν παπάδες, οι ΝΤΑΛΑΓΚ, όπως τους ονόμαζαν. Τα έργα και οι φιγούρες, παρμένες από τη θρησκευτική λατρεία τους ήταν θεότητες, ή Δράκοι.
- Αργότερα έπαψε να είναι αποκλειστικά θρησκευτική τέχνη, και οι φιγούρες, πήραν ανθρώπινη μορφή και κίνηση. Οι παραστάσεις, διαρκούν μέχρι και τέσσερις ώρες.
- Το Θέατρο Σκιών της Κίνας, του Μπαλί και της Ιάβας, μπορεί να είναι τα πιο γνωστά, με παγκόσμια απήχηση, όμως και άλλες χώρες της Άπω Ανατολής, έχουν αναπτύξει αυτή τη Λαϊκή Τέχνη, με ενδιαφέρουσες παραλλαγές, όπως η Καμπότζη και η Ταϊλάνδη.

Μετά από ένα πέρασμα στην μουσική τώρα περνάμε στις πολεμικές τέχνες λίγες οι πληροφορίες αλλά πολύ ουσιαστικές.

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΙΝΑΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ

Οι **Πολεμικές τέχνες** είναι μέθοδοι αυτοάμυνας και επιβολής επί του αντιπάλου, χρησιμοποιώντας το σώμα μας ή και όπλα, όπως ξίφος, τόξο, δόρυ ή ακόμα και ένα απλό ξύλο.

Οι Κινεζικές πολεμικές τέχνες, που αναφέρονται επίσης στην κινεζική γλώσσα με τον όρο Wushu και γενικά ως Κουνγκ Φου ή Gung Fu, είναι ένας αριθμός μορφών μάχης που έχουν αναπτυχθεί στο πέρασμα των αιώνων στην Κίνα. Αυτές οι μορφές πάλης συχνά ταξινομούνται ανάλογα με κοινά χαρακτηριστικά, που προσδιορίζονται ως «οικογένειες», "αιρέσεις" ή «σχολές» των πολεμικών τεχνών. Παραδείγματα τέτοιων χαρακτηριστικών περιλαμβάνουν σωματικές ασκήσεις που αφορούν μιμητισμό των ζώων, ή μεθόδους εξάσκησης εμπνευσμένους από κινέζικες φιλοσοφίες, θρησκείες και θρύλους. Στυλ που εστιάζονται στο [τσι](#) (ζωτική ενέργεια) είναι χαρακτηρισμένα ως εσωτερικά ενώ άλλα επικεντρώνονται στη βελτίωση των μυών και την καρδιαγγειακή υγεία και έχουν επισημανθεί ως εξωτερικά. Γεωγραφικά στυλ, όπως βόρεια και νότια είναι μια άλλη δημοφιλής μέθοδος κατηγοριοποίησης τους.

ΟΡΟΛΟΓΙΑ

Κουνγκ-Φου και wushu είναι όροι που έχουμε δανειστεί όταν αναφερόμαστε σε κινέζικες πολεμικές τέχνες. Ωστόσο, οι κινεζικοί όροι Κουνγκ Φου και wushu έχουν μεταξύ τους διαφορετικές σημασίες.

Wúshù σημαίνει κυριολεκτικά "πολεμική τέχνη". Σχηματίζεται από τις δύο λέξεις (Wú), που σημαίνει "πολεμική" ή "στρατιωτική" και (Shù), το οποίο μεταφράζεται σε πειθαρχία, ικανότητα ή μέθοδο. Ο όρος wushu έχει γίνει το όνομα για το σύγχρονο άθλημα του Γουσού, είτε ως επίδειξη, είτε ως μάχη με γυμνά χέρια, είτε ως μάχη με όπλα, και προσαρμόστηκε σε ένα σύνολο αισθητικών κριτηρίων σε αγώνες από το 1949 ως σήμερα στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

Αντίθετα, στην κινεζική γλώσσα, το kung fu (κυριολεκτικά σημαίνει "εργασία" και "άνθρωπος"), μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί σε περιβάλλοντα εντελώς άσχετα με τις πολεμικές τέχνες, και αναφέρεται σε κάθε φυσικό επίτευγμα ή ικανότητα που καλλιεργείται μέσα από την πολύχρονη προσπάθεια και σκληρή δουλειά. Είναι μόνο στα τέλη του εικοστού αιώνα, που ο όρος αυτός χρησιμοποιείται σε σχέση με τις πολεμικές τέχνες από την κινεζική κοινότητα. Το Wushu είναι ένας πιο ακριβής όρος για τις πολεμικές δραστηριότητες.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Η γένεση των κινεζικών πολεμικών τεχνών έχει αποδοθεί στην ανάγκη για αυτοάμυνα, για κυνήγι και για στρατιωτική εκπαίδευση στην **αρχαία** Κίνα . Η μάχη σώμα με σώμα και η εκμάθηση όπλων ήταν σημαντικά στην εκπαίδευση των Κινέζων στρατιωτών.

Η λεπτομερής γνώση για την κατάσταση και την ανάπτυξη των κινεζικών πολεμικών τεχνών είναι διαθέσιμη από την δεκαετία Ναντζίνγκ (1928-1937), καθώς το Κεντρικό Ινστιτούτο Guoshu ιδρύθηκε από το καθεστώς Κουόμινταγκ και κατέβαλε προσπάθεια εγκυκλοπαιδικής έρευνας για τις σχολές πολεμικών τεχνών. Από το 1950, η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, έχει οργανώσει τις κινεζικές πολεμικές τέχνες υπό τον τίτλο του Wushu.

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΘΡΥΛΩΝ

Σύμφωνα με το μύθο, οι κινεζικές πολεμικές τέχνες ξεκίνησαν κατά τη διάρκεια της ημι-μυθικής Δυναστείας Ζια (περισσότερα από 4.000 χρόνια πριν. Λέγεται ότι ο κίτρινος αυτοκράτορας Huangdi (θρυλική ημερομηνία της ανόδου του 2698 π.Χ.) παρουσίασε τα πρώτα αγωνιστικά συστήματα της Κίνας. Ο Κίτρινος αυτοκράτορας περιγράφεται ως διάσημος στρατηγός ο οποίος, πριν γίνει ηγέτης της Κίνας, έγραψε πραγματείες για την ιατρική, αστρολογία και τις πολεμικές τέχνες. Ένας από τους κύριους αντιπάλους του ήταν ο Τσι Γιου , ο οποίος πιστώνεται ως ο δημιουργός της τζιάο ντι, πρόδρομος της μοντέρνας τέχνης της Κινέζικης Πάλης.

ΕΙΔΗ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Τα κυριότερα είδη των κινέζικων πολεμικών τεχνών είναι:

- [Γουίν Τσουν](#)
- [Αλογάκι της Παναγίας](#)
- [Νύχι του Αετού](#)
- [Σαολίν](#)
- [Τσόι Λι Φατ](#)
- [Χουνγκ Γκαρ](#)
- [Μπα Γκούα](#)

ΓΟΥΙΝ ΤΣΟΥΝ

Το **Γουίν-τσουν** είναι μία κινέζικη πολεμική τέχνη η οποία έχει τις ρίζες της στη Νότια [Κίνα](#). Το Γουίν-τσουν προφέρεται επίσης Γουίν-τσαν ή Βιν-τσουν.

Το Γουίν-τσουν είναι μία από τις πιο δημοφιλείς πολεμικές τέχνες. Είναι το στιλ που διδάχτηκε ο διάσημος Μπρους Λι. Άλλοι γνωστοί δάσκαλοι είναι οι Γιπ Μαν, Γουίλιαμ Τσενγ, Όστιν Γκοχ, Κάρλος Λι.

Το Γουίν Τσουν λέγεται ότι επινοήθηκε από μία γυναίκα, την βουδίστρια μοναχή Νιγκ Μούι , περίπου το 1700μ.Χ.. Η μοναχή Νιγκ Μούι είχε μία μαθήτρια που ονομαζόταν Γιμ Γουίν Τσουν . Το όνομα Γουίν Τσουν κυριολεκτικά σημαίνει «Ελπίδα για το μέλλον». Ωστόσο είναι αμφίβολο κατά πόσο αυτή η προέλευση αποτελεί μύθο ή πραγματικό γεγονός. Επίσης λέγεται ότι το Γουίν Τσουν είναι ένας συνδυασμός τεχνικών του γερανού και του φιδιού που αναπτύχθηκε από τους μοναχούς του Νότιου Ναού του [Σαολίν](#) στην επαρχία Φουτζιέν.

Το σύστημα Γουίν-τσουν Κουνγκ Φου

Το σύστημα Γουίν Τσουν Κουνγκ Φου δίνει έμφαση στην ταυτόχρονη άμυνα και επίθεση. Αποτελείται από απλές, σύντομες, άμεσες κινήσεις (ευθείες γροθιές και χαμηλά λακτίσματα), οι οποίες αποσκοπούν στην εξάλειψη της σπατάλης ενέργειας. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνονται γρηγορότερα οι αντεπιθέσεις.

Η συγκεκριμένη πολεμική τέχνη, περιλαμβάνει τρεις φόρμες *ανοιχτής παλάμης*

- το "Σιου Λιμ Ταο",
- το "Τσαμ Κιλ" ,
- και το "Μπιλ Τζι".

Επίσης, υπάρχουν κάποιες ασκήσεις όπως το Τσι Σάο ή αλλιώς «Κολλημένα Χέρια» όπου οι μαθητευόμενοι αρχίζουν και μαθαίνουν από την "αφή" του αντιπάλου πως να κινούν τα χέρια τους. Η άσκηση Τσι Σάο, όπως την κάνει το Γουίν Τσουν, είναι μοναδική στον κόσμο των πολεμικών τεχνών.

Επίσης, χρησιμοποιείται η «Ξύλινη Κούκλα» η οποία προσομοιάζει με ένα άνθρωπο. Πάνω στη "Ξύλινη Κούκλα" οι εξασκούμενοι προπονούν διάφορες τεχνικές, βελτιώνοντας την στάση τους και αποκτώντας μεγαλύτερη δύναμη στα χέρια τους.

Τέλος, στο Γουίν Τσουν υπάρχουν δύο τεχνικές με όπλα, τα «Butterfly Knives» και το «Μακρύ Κοντάρι.

Η τεχνική του Γουίν Τσουν δεν χρησιμοποιεί την δύναμη ενάντια στη δύναμη όπως άλλες πολεμικές τέχνες π.χ το Ταε Κβον Ντο κ.ά. Αυτή η πολεμική τέχνη είναι αποτελεσματική, πρακτική, οικονομική (από άποψη χρόνου) και εύκολη να διδαχθεί. Ωστόσο, απαιτεί υπομονή και απόλυτη πειθαρχία. Οι ασκούμενοι το Γουίν Τσουν υποστηρίζουν ότι είναι ένα από τα πιο αποτελεσματικά συστήματα πολεμικών τεχνών.

Πιο λεπτομερή στοιχεία για το σύστημα Γουίν Τσουν

Όταν κάποιος βρεθεί σε κατάσταση μάχης και θυμηθεί τις αρχές του Γουίν Τσουν, τότε μπορεί να αμυνθεί και να κερδίσει τη μάχη. Υπάρχουν πολλές έννοιες, οι οποίες περιλαμβάνονται στο σύστημα του Γουίν Τσουν Κουνγκ Φου και αυτές είναι οι ακόλουθες:

- Η πιο προφανής αρχή του συστήματος του Γουίν Τσουν είναι η **απλότητα**. Η πιο απλή μέθοδος μιας επίθεσης είναι, όταν ένας μαχητής χτυπήσει με ευθεία γροθιά το θώρακα, το πρόσωπο ή με κλοτσιά το βουβώνα του αντιπάλου του.
- Η "**Οικονομία Κινήσεων**" είναι η αρχή, στην οποία οι μαθητές του Γουίν Τσουν αποφεύγουν να κάνουν μεγάλες κινήσεις, διότι με αυτόν τον τρόπο, οι μαθητές χάνουν πολύτιμο χρόνο στο να χτυπήσουν, να αποκρούσουν ή να αποτρέψουν μια επίθεση. Γι' αυτό το λόγο, στο Γουίν Τσουν διδάσκονται οι μικρές και γρήγορες κινήσεις, με σκοπό να επιτρέψουν στο μαθητή να πραγματοποιήσει ένα δυνατό, γρήγορο, ευθύ (σε ευθεία γραμμή) και αποτελεσματικό χτύπημα στον αντίπαλο, το οποίο θα είναι δύσκολο να αποφευχθεί.
- Μια άλλη αρχή είναι η "**Προστασία του Κέντρου**"
- "**Χαλάρωση**" : Η θεμελίωση στο σύστημα του Γουίν Τσουν είναι, πως πρέπει να είσαι χαλαρός, όταν εκτελείς τις τεχνικές του άνω συστήματος. Όταν οι ώμοι σας είναι δύσκαμπτοι και σφιγμένοι τότε, είστε λιγότερο "ρευστός" και ευαίσθητος κατά τη διάρκεια του Τσι Σάο και της άσκησης παγιδεύσεως.
- "**Πρακτικότητα**" : Ένας πραγματικός μαχητής του συστήματος Γουίν Τσουν, πρέπει να χρησιμοποιεί την πρακτική κοινή αίσθηση στην αυτοάμυνα. Το Γουίν Τσουν ως πολεμική τέχνη, είναι πολύ πρακτικό, επειδή με ένα απλό, ευθύ χτύπημα ή καταιγισμό ευθειών γροθιών, μπορείς να νικήσεις τον αντίπαλο αποτελεσματικά και γρήγορα. Επιπλέον, πολλοί μαχητές του συστήματος Γουίν Τσουν χρησιμοποιούν τα "μοιραία" χτυπήματα, επειδή στοχεύουν τις τρωτές περιοχές του σώματος του αντιπάλου όπως: ο λαιμός, τα μάτια, ο βουβώνας (τμήμα του σώματος ανάμεσα στους άνω μηρούς και τα γεννητικά όργανα, η κοιλότητα που σχηματίζεται μεταξύ του ανωτέρου τμήματος των ποδιών και της κοιλιάς) και το στομάχι.
- "**Αποδοτικότητα και ευαισθησία**".

- **"Ταυτόχρονη Άμυνα και Επίθεση"** : Οι μαθητές του συστήματος Γουίν Τσουν διδάσκονται πως να επιτίθενται και να αμύνονται την ίδια στιγμή ακριβώς. Όταν ένας μαθητής μπλοκάρει μια γροθιά από τον αντίπαλό του με το ένα χέρι, ταυτοχρόνως, με το άλλο χέρι δημιουργεί ένα γρήγορο και δυνατό χτύπημα στο σώμα ή στο πρόσωπο του αντιπάλου του.
- **"Yin and Yang"**: Το Yin και το Yang δεν μπορούν να υπάρξουν το ένα χωρίς το άλλο. Όταν επιτίθεσαι είναι το yang και όταν αμύνεσαι το yin. Η επίθεση και η άμυνα είναι μια συνεχής αλληλεπίδραση του yin και του yang.
- **"Παρακολούθηση του Αγκώνα"**.
- **"Αμεσότητα"**

ΑΛΟΓΑΚΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Το στυλ του Kung Fu που ονομάζεται «Το αλογάκι της παναγίας» έχει τις ρίζες του στα τέλη της δυναστείας των Ming στην Κίνα και δημιουργήθηκε από τον Δάσκαλο Wang Lang. Ο Δάσκαλος Wang Lang γεννήθηκε στην επαρχία Shandong και ταξίδεψε από επαρχία σε επαρχία για να μελετήσει διάφορα στυλ πολεμικών τεχνών. Παρατήρησε την δεξιοτεχνία με την οποία το αλογάκι της παναγίας άρπαζε τα τζιτζίκια και με βάση αυτό δημιούργησε μια νέα μέθοδο μάχης. Αργότερα το στυλ αυτό αναπτύχθηκε και διαδόθηκε πολύ, ενώ εμφανίστηκαν διάφορες παραλλαγές ανάλογα με την προσωπική εμπειρία και ικανότητα των διαδόχων. Έτσι προέκυψαν πολλά παρακλάδια όπως το Qixing Tanglang (Αλογάκι της παναγίας των επτά αστέρων), το Meihua Tanglang (Αλογάκι της παναγίας του άνθους της δαμασκηνιάς), το Taiji Tanglang (Αλογάκι της παναγίας του Μεγάλου Ύστατου), Liuhe Tanglang (Αλογάκι της παναγίας των έξι αρμονιών), το Babu Tanglang (Αλογάκι της παναγίας των οχτώ βημάτων) και άλλα...

Το Liuhe Tanglang (Αλογάκι της παναγίας των έξι αρμονιών) συνδυάζει δύο συστήματα: την πυγμαχία των έξι αρμονιών και το στυλ αλογάκι της παναγίας. Δημιουργήθηκε από τον Δάσκαλο Lin Shichun, ο οποίος είχε διδαχθεί Liuhequan (πυγμαχία των έξι αρμονιών) από τον παππού του και αλογάκι της παναγίας από το Δάσκαλο Wei Shan.

Το Αλογάκι της παναγίας των έξι αρμονιών, όπως και το έντομο του οποίου τις κινήσεις χρησιμοποιεί ως πρότυπο, είναι ένα τρομερό σύστημα αυτοάμυνας, ένα στυλ που δεν προσφέρει έλεος. Ο ασκούμενος αυτού του στυλ συνήθως θα αποκρούσει μία επίθεση, θα αρπάξει με το έχει που αποκρούει και θα τραβήξει τον αντίπαλό του εκτός ισορροπίας. Κατόπιν πλησιάζει τον αντίπαλο ενώ ταυτόχρονα επιτίθεται με το άλλο χέρι. Μπορεί να αντεπιτεθεί με τρία έως πέντε γρήγορα χτυπήματα. Το Αλογάκι της παναγίας των έξι αρμονιών δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην εσωτερική δύναμη και τις γρήγορες συνεχείς ελαστικές κινήσεις. Είναι γνωστό και ως το απαλό αλογάκι της παναγίας.

ΝΥΧΙ ΤΟΥ ΑΕΤΟΥ

Το Νύχι του Αετού είναι ένα σιλ του παραδοσιακού κινεζικού Κουνγκ Φου, γνωστό για τις περίφημες μαχητικές τεχνικές και τους εξαιρετους μαχητές της μακραίωνης ιστορίας του, την ποικιλομορφία των τεχνικών του, την πλούσια ύλη και την πανέμορφη τεχνική του.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Η χρήση της αρπαγής, η επίθεση σε σημεία πίεσεως, τα περιστροφικά λακτίσματα, τα κλειδώματα, τα σαρώματα ποδιών, η χρήση τεχνικών παλάμης και ο συνδυασμός εσωτερικής και εξωτερικής δύναμης αποτελούν βασικά χαρακτηριστικά στο «Νύχι του Αετού». Οι τεχνικές και η στρατηγική του συστήματος βασίζονται στις εξής αρχές: Τζόου Ντα Κουμ Να (αρπαγή- χτύπημα- κλείδωμα), Ντιμ Γιουτ Μπιε Χέι (επίθεση σε σημεία πίεσης και σταμάτημα της αναπνοής), Κόου Γουάι Σάου Φουνγκ (κλείδωμα), Ντιούι Κόου Φινγκ Λάου (έλεγχος, τράβηγμα – σπρώξιμο), Σιμ Τζιμ Τονγκ Να (περιστροφή – άλμα και πτώση στο έδαφος), Νόι Σουπ Τσανγκ Ντιτ (πτώση και τεχνικές με χρήση της μέσης), Φαν Γκαν Τσάου Κουάτ (κόψιμο αρτηριών και θρυμματισμός των οστών). Βασικό χαρακτηριστικό του είναι η μεγάλη φόρμα των 108 τεχνικών, δεν λείπουν όμως και πολλές ακόμα ένοπλες και άοπλες φόρμες ενός ή δύο ατόμων με πολύ λιγότερες κινήσεις.

ΣΑΟΛΙΝ

Shaolin Kung Fu αναφέρεται σε μια συλλογή των [κινεζικών πολεμικών τεχνών](#) που ισχυρίζονται συνεργασία με το [μοναστήρι Shaolin](#).

Ειδικές μέθοδοι κατάρτισης Shaolin

Το 1934, Jin Jing Zhong δημοσίευσε ένα βιβλίο ποικιλοτρόπως γνωστή στα αγγλικά ως *Shaolin 72 Shaolin Τέχνες Πρακτική Μέθοδος ή μέθοδοι κατάρτισης του 72 Τεχνών του Shaolin*. Το έργο αυτό παραθέτει τι υποτίθεται ότι είναι αυθεντικά Shaolin μεθόδους κατάρτισης που μπορούν να παράγουν εξαιρετική δεξιότητες και ικανότητες. Παραδείγματα από αυτές τις δεξιότητες περιλαμβάνουν [σιδήρου στον οργανισμό](#) τεχνικές (τόσο επιθετικά όσο και αμυντικά), το άλμα και τοίχου τεχνικές κλιμάκωσης, πόλο κορυφή πηδώντας κατάρτισης επιδεξιότητα, σημείων πίεσης και χειραγώγησης των νεύρων, καθώς και μια σειρά από άλλα κατορθώματα. Οι περισσότερες από αυτές τις δεξιότητες απαιτούν οπουδήποτε από τρεις έως δέκα χρόνια για να έχει τον έλεγχο, σύμφωνα με τον συγγραφέα. Jin ισχυρίζεται ότι έχει δει πολλές από αυτές τις δεξιότητες ίδιος ή να έχουν μάθει από αυτά από μια περγαμνή που του δόθηκε από Shaolin Abbot Miao Xing, αν και η εργασία τείνει να υπερβάλλει και να στολίζουν.

ΤΣΟΙ ΛΙ ΦΑΤ

Το Τσόι Λι Φατ ιδρύθηκε από τον Τσαν Χέουνγκ, το 1836, ο οποίος συγκέντρωσε γνώσεις, από τρεις φημισμένους δασκάλους, τον Τσαν Γουέν Γι, τον Λι Γίαιο Σαν και τον Τσόι Φουκ. Ονόμασε το σύστημα Τσόι Λι Φατ : Τσόι, προς τιμή του μοναχού Τσόι Φουκ, Λι, από τον Λι Γίαιο Σαν και Φατ, που σημαίνει Βούδας στην Καντωνέζικη διάλεκτο, τιμώντας το ναό των Σαολίν και τη καταγωγή του συστήματος. Αν και κατατάσσεται στα νότια συστήματα του Κουνγκ Φου επειδή εδραιώθηκε στην Καντόνα, Το σύστημα συνδυάζει τεχνικές του Βορά Και του Νότου.Το Τσόι Λι Φατ έχει ένα σύστημα διδασκαλίας ,το οποίο είναι προοδευτικό. Όλα τα form (κιουνς) είναι διαχωρισμένα σε τρία επίπεδα, από το πρωταρχικό ή βασικό, στο μεσαίο και στο πιο προχωρημένο. Κάθε επίπεδο έχει τα δικά του forms των χεριών, ξύλινων κούκλων , qigong και όπλων. Για παράδειγμα στο πρωταρχικό επίπεδο , το πρώτο form που διδάσκεται είναι το Ng lun ma, (πεντε κυκλικά άλογα) ένα form που διδάσκει τον αρχάριο μαθητή πως να κινείται γρήγορα πως να χρησιμοποιεί τα πόδια του , την μέση του και τους ώμους του με μια χαλαρή διεισδυτική δύναμη. Τα όπλα του Τσόι Λι Φατ είναι χωρισμένα σε τέσσερις κατηγορίες τα μακριά , τα κοντά ,τα ευλύγιστα , και τα διπλά όπλα . Ανάμεσα στα μακριά όπλα είναι το κοντάρι , το σπαθί, το kwon-do το φτυάρι των μοναχών , η αξίνα των αγροτών και η τρίαινα Τα κοντά όπλα περιλαμβάνουν το πλατύ ξίφος , το ξίφος με διπλή κόψη , την ομπρέλα , την βεντάλια και το μικρό κοντάρι . Στη κατηγορία με τα ευλύγιστα υπάρχουν , η αλυσίδα το μαστίγιο και το ραβδί με τα τρία μέρη. Τα διπλά όπλα είναι το διπλό πλατύ ξίφος , οι πεταλούδες , τα τσεκούρια μάχης , το διπλό σιλέτο , η διπλές αλυσίδες μαστίγια και τα διπλά σπαθιά γάντζοι . Ένα όπλο μοναδικό στο σύστημα Τσόι Λι Φατ, είναι η τρίαινα των εννέα δράκων . Αυτό είναι ένα μακρύ και βαρύ όπλο με τμήματα από γάντζους σε σχήμα μισοφέγγαρου στο τέλος , που προεξέχουν σε 4 κατευθύνσεις . Η τρίαινα των εννέα δράκων έχει ειπωθεί ότι ήταν το προσωπικό όπλο του ιδρυτή. Ο χορός του λιονταριού είναι άλλο ένα σημαντικό τμήμα του Τσόι Λι Φατ . Παραδοσιακά , ο χορός του λιονταριού εκτελείται στα φεστιβάλ των κινέζικων διακοπών και στις ανοικτές τελετές επιδείξεων του kung-fu . Το Τσόι Λι Φατ είναι επίσης γνωστό για την μεγάλη ποικιλία με τις ξύλινες κούκλες. Οι ξύλινες κούκλες του έχουν μία μοναδική ομοιότητα. Όλες αυτές από την πιο βασική έως την πιο προχωρημένη, έχουν τμήματα που μοιάζουν περισσότερο με μηχανικούς άντρες παρά με κούκλες. Μάλιστα μερικές από τις προχωρημένου επιπέδου συσκευές, μπορούν να θεωρηθούν μοντέρνα μηχανικά ρομπότ. Δεν χρειάζεται να πούμε ότι οι τεχνικές που πηγαίνουν πακέτο με αυτά τα εκπαιδευτικά βοηθήματα είναι πολύπλοκες. Εκτός από αυτές που εκπαιδεύουν το σώμα υπάρχουν και αυτές που χρησιμοποιούνται για την εξάσκηση με όπλα. π.χ. Ο χάλκινος άντρας «Toong Yen Jong»,χρησιμοποιείται για εξάσκηση με τη βεντάλια και η κούκλα «Gwon Jong»,χρησιμοποιείται για εξάσκηση με το κοντάρι.

Ηθικός Κώδικας

1. Είμαι κληρονόμος μιας δοξασμένης και γνήσιας παράδοσης. Θα την τιμήσω και θα την κρατήσω ζωντανή μέσα από τα παραδείγματα μου.
2. Πιστεύω ότι το Choy Lee Fut είναι ένα μονοπάτι, αυτοάναπτυξης . Έτσι θα το χρησιμοποιήσω και όχι για να βλάψω.
3. Πιστεύω στη ζωή, στην χαρά, και στην καλοσύνη.
4. Πιστεύω ότι οι πράξεις αξίζουν περισσότερο από τα λόγια. Θα αφήσω τις πράξεις μου να μιλήσουν για μένα.
5. Πιστεύω στην επιμονή και στην αυτοσυγκέντρωση. Θα χρησιμοποιήσω αυτά σαν εργαλεία για να βελτιωθώ.
6. Πιστεύω στην ταπεινότητα, υπομονή και τον αυτοέλεγχο. Θα μου δώσουν ευγενική και ειρηνική καρδιά.
7. Πιστεύω στην ειλικρίνεια, καλοσύνη και τιμιότητα. Θα οδηγούν τις πράξεις μου.
8. Πιστεύω στην πίστη, στον σεβασμό προς τους δασκάλους μου και τους μεγαλύτερους μου. Με τους κόπους μου θα τους ευχαριστήσω για την βοήθειά τους.
9. Πιστεύω στην ευγένεια και στην αρμονία. Θα τα εφαρμόσω μέσα και έξω από το σχολείο.
10. Αν δεν μπορώ να συμμορφωθώ με αυτούς τους κανόνες θα πρέπει να φύγω. Αν τους αθετήσω, ο sifu μου θα αποφασίσει για μένα.

ΧΟΥΝΓΚ ΓΚΑΡ

Το **Χουνγκ Γκαρ** [Κουνγκ Φου](#) είναι το αυθεντικό σύστημα πολεμικών τεχνών του νότιου Σασλίν στην [Κίνα](#). Το στυλ είναι γνωστό για τη δυναμική στάση αλόγου, ενώ βασίζεται στις κινήσεις πέντε ζώων (του δράκου, της τίγρης, του γερανού, του φιδιού και της λεοπάρδαλης) - ειδικά της τίγρης, που αντιπροσωπεύει την σθεναρότητα (Γιανγκ), και του γερανού, που αντιπροσωπεύει την ηπιότητα. Καμιά φορά αποκαλείται «Στυλ Τίγρης και Γερανού». Ακόμα, ενσωματώνει τις κυκλικές κινήσεις των πέντε στοιχείων (του μετάλλου, της φωτιάς, του νερού, της γης και του ξύλου). Στο Χούνγκ Γκαρ παράγει δύναμη με ισχυρά βήματα, χρησιμοποιώντας χαμηλές στάσεις καθώς και δυνατές μετακινήσεις απ' τ' αριστερά στα δεξιά κι αντίστροφα.

Προπόνηση

Ο μαθητής παραδοσιακά προπονείται στις στάσεις του Χουνγκ Γκαρ από μερικούς μήνες μέχρι και τρία χρόνια, συχνά να κάθεται στην στάση του αλόγου για ώρες προτού μάθει κάποια φόρμα. Κάθε φόρμα, έπιτα, μπορεί να χρειαστεί περίπου ένα χρόνο για να μαθευτεί με την χρήση των όπλων να διδάσκεται τελευταία. Παρόλ' αυτά, στην μοντέρνα εποχή, αυτός ο τρόπος προπόνησης θεωρείται οικονομικά ανέφικτος και μη πρακτικός για τους μαθητές, οι οποίοι έχουν πολλές άλλες ασχολίες εκτός από το να μάθουν Κουνγκ Φου.

Το Χουνγκ Γκαρ, συχνά χαρακτηρίζεται λάθος, ως αποκλειστικά εξωτερικό. Δηλαδή, πως εξαρτάται από την ωμή φυσική δύναμη και όχι την καλλιέργεια του τσι (ζωτικής ενέργειας), ακόμη κι αν ο διδασκόμενος προοδεύει προς μια εσωτερική εστίαση.

ΜΠΑ ΓΚΟΥΑ

Η **bagua** είναι οκτώ τρίγραμμα χρησιμοποιούνται στην [ταοϊστική κοσμολογία](#) για να αντιπροσωπεύουν τις θεμελιώδεις αρχές της πραγματικότητας, θεωρείται ως μια σειρά από οκτώ αλληλένδετων εννοιών. Κάθε μια αποτελείται από τρεις γραμμές, κάθε γραμμή είτε «σπασμένα» ή «αδιάσπαστη», που εκπροσωπεί [yin](#) για νγκ ή, αντίστοιχα. Λόγω της τριμερούς δομής τους, που συχνά αναφέρονται ως "τριγράμμων" στα αγγλικά.

Τα τρίγραμμα που σχετίζονται με [taiji](#) φιλοσοφία, [taijiquan](#) και το [σινγκ wu](#) , ή «τα πέντε στοιχεία». Οι σχέσεις μεταξύ των τρίγραμμα εκπροσωπούνται σε δύο ρυθμίσεις, το *Αρχέγονο* , "Νωρίτερα Heaven" ή " Fuxi "bagua, και η *εκδηλωμένη*, "Αργότερα τον Ουρανό», ή "Βασιλιάς Γουέν" bagua. Τα τρίγραμμα έχουν ανταποκρίσεις στην [αστρονομία](#) , [την αστρολογία](#) , [τη γεωγραφία](#) , [geomancy](#) , [ανατομία](#) , την οικογένεια, και αλλού.

Μετά από τόση "βία" ας περάσουμε στην ενδυμασία των κινέζων η οποία όπως θα δούμε στην πορεία έχει πολλά χρώματα.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Η άνοδος των Μαντσού (Manchu) δυναστείας των Qing στην εξουσία έφερε ένα νέο στυλ ενδυμάτων που φοριόταν από όλους τους ευγενείς και τους αξιωματούχους. Υιοθετήθηκαν νέοι τρόποι ένδυσης και χτενίσματος, οι οποίοι έγιναν ευρέως διαδεδομένοι και στην κατώτερη τάξη. Εμφανίστηκε ένα νέο φόρεμα, που ονομάστηκε Tangzhuang, και περιλαμβάνεται το Changshan που φοριόταν από τους άνδρες και το Qipao που φοριόταν από τις γυναίκες. Ένδυμα του αυτοκράτορα Qianlong με τον κινέζικο δράκο, σήμα κατατεθέν της αυτοκρατορικής οικογένειας.

Η κατάργηση της αυτοκρατορικής Κίνας, το 1912 είχε άμεση επίδραση στην ενδυμασία. Ο Sun-Yat-Sen δημιούργησε ένα νέο στυλ ντυσίματος των ανδρών, που χαρακτηριζόταν από σακάκι και παντελόνι. Αυτό το ένδυμα έγινε γνωστό ως κοστούμι Zhongshan (Zhongshan είναι ένα από τα ονόματα Sun-Yat-sen στα κινέζικα). Για τις γυναίκες, μια μεταμόρφωση του παραδοσιακού Qipao (cheongsam) είχε ως αποτέλεσμα την δημιουργία ενός πολύ πιο σύγχρονου ενδύματος. Αυτό το πανωφόρι είναι κατασκευασμένο από μετάξι. Κινέζικος θρύλος λέει ότι η παραγωγή μεταξιού ανακαλύφθηκε από την Hsi-Ling-Shih, σύζυγο του μυθικού Κίτρινου Αυτοκράτορα. Η εγκαθίδρυση του κομμουνιστικού καθεστώτος στην Κίνα έφερε μεγάλες αλλαγές στον τρόπο ένδυσης. Το κινεζικό «χιτώνιο», στρατιωτικού τύπου κοστούμι που σχεδίασε και φορούσε ο Σουν Γιατ-σεν ήταν δημοφιλέστατο στις δεκαετίες του 1950 και του 1960. Τα πρώτα είκοσι χρόνια μετά την ίδρυση της Νέας Κίνας οι άνθρωποι ζούσαν μέσα στη φτώχεια. Υπήρχαν αγροτικές περιοχές όπου οι κάτοικοι έφτιαχναν τα παντελόνια τους από τα τσουβάλια των λιπασμάτων και κάθε ρούχο προοριζόταν να φοριέται για πολλά χρόνια. Η μόδα της εποχής δεν ήταν η ομορφιά, ήταν η συμμετοχή στην οικοδόμηση της χώρας, η επανάσταση και ο ιδεαλισμός. Το κινεζικό κοστούμι και τα στρατιωτικού τύπου ρούχα ήταν η μόνη επιλογή. Στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης (1966-1976) οι πάντες στην Κίνα «ήταν στρατιώτες».

Τα πιο μοντέρνα ρούχα ήταν η στρατιωτική φόρμα με τις τέσσερις τσέπες, αλλά χωρίς τα γαλόνια, μια καφέ ζώνη, ένα έμβλημα του Μάο στο στήθος, μια πράσινη υφασμάτινη τσάντα και ένα κόκκινο έμβλημα του Κόκκινου Στρατού στο μανίκι. Όμως, το τέλος της Πολιτιστικής Επανάστασης σηματοδότησε σαρωτικές αλλαγές και στην κινεζική ενδυμασία. Ανανέωσε το ενδιαφέρον και την επιθυμία των ανθρώπων για την ομορφιά και την χαρά της ζωής, πράγμα που με τη σειρά του οδήγησε σε άλλες σημαντικές αλλαγές περί το τέλος της δεκαετίας του 1970.

Τα κοστούμια τύπου Λένιν ήταν μόδα για τις νεαρές κοπέλες γύρω στη δεκαετία του 1960. Το κοστούμι αυτό το φορούσαν αρχικά οι άνδρες στη Ρωσία, αλλά στην Κίνα έγινε ιδιαίτερα ευπρόσδεκτο από τις γυναίκες. Η στρατιωτική στολή και μια κονκάρδα με την εικόνα των κορυφαίων ηγετών ήταν η προτιμώμενη ενδυμασία στη δεκαετία του 1970. Το "Di Que Liang" ήταν είδος ρούχου από χημικές ίνες που χρησιμοποιήθηκε ευρύτατα για την κατασκευή πουκαμίσων και φορεμάτων προς το τέλος της δεκαετίας του 1970.

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΝΔΑΡΙΝΩΝ

Οι Μανδαρίνοι ήταν γραφειοκράτες της αυτοκρατορικής Κίνας. Ο τίτλος δινόταν σε ανώτερους κρατικούς υπαλλήλους. Η ενδυμασία τους ήταν αρχοντική, καθώς οι ίδιοι ήταν σύμβολα εξουσίας. Δύο στολές Μανδαρίνων με διαφορετικά σχέδια και χρώματα.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Ο Γάλλος σχεδιαστής μόδας Pierre Cardin πραγματοποίησε την πρώτη επίδειξη μόδας στην Κίνα το 1979 και εισήγαγε το δυτικό στυλ ενδυμασίας. Ο πολύχρωμος κινέζικος δράκος που συμβολίζει την ευδαιμονία και την μεγαλοπρέπεια.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΤΑΞΙΟΥ

Η μεταξουργία ήταν γνωστή πριν από 4.500 χρόνια στην Κίνα, η οποία ανακαλύφθηκε από την αυτοκράτειρα Σι- Λιγκ- Σι. Λίγα χρόνια αργότερα διαδόθηκε στην Περσία και στο Βυζάντιο. Όμως, η διαδικασία της επεξεργασίας του ζωικού μεταξιού διαδόθηκε και στην σημερινή Ελλάδα μέσω του Ιουστινιανού, όταν έστειλε δυο μοναχούς στην Κίνα για να το παρακολουθήσουν. Το μετάξι βγαίνει από την κάμπια του μεταξοσκώληκα, όταν φτιάχνει το κακούλι, έτσι ώστε να περάσει μια ορισμένη φάση στη μεταμόρφωση της. Ύστερα περνάει από μια επεξεργασία όπου χάρη σε αυτό φτιάχνονται τα υφάσματα. Εκτός από το ζωικό μετάξι υπάρχει και το φυτικό, που παράγεται από τις ίνες μερικών φυτών που ανήκουν στην οικογένεια των αποκυνιδών.

Τα κοσμήματα είναι ένας κλάδος που αφορά περισσότερο τις γυναίκες αλλά και λιγότερο τους άνδρες. Υπάρχουν πολλά είδη μετάλλων που κατασκευάζονται τα κοσμήματα.

Μεταλλουργία

ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΣ

Η σπουδαιότερη μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης στην αρχαία Κίνα εμφανίστηκε με την παραγωγή ορειχάλκινων αγγείων για τελετουργικούς σκοπούς. Η μεταλλουργία άρχισε στην Κίνα στην διάρκεια της νεολιθικής περιόδου. Οι Κινέζοι τεχνίτες χρησιμοποίησαν μια τεχνική έγχυσης που βασιζόταν σε κατασκευή τμηματικών καλουπιών, παρά σε διαδικασία σφυρηλάτησης, που ήταν ως τότε συνηθισμένη στη Μέση Ανατολή. Αυτή η τεχνική ήταν μοναδική στον αρχαίο κόσμο και οφειλόταν στην αφθονία μεταλλευμάτων και στην δυνατότητα κατασκευής μεγάλων κλιβάνων φτιαγμένων με τέτοιο σχήμα ώστε να επιτυγχάνονται υψηλές θερμοκρασίες.

Στην διάρκεια της φάσης Ερλιτού, του πολιτισμού Ξία, ο ορείχαλκος απέκτησε την τελετουργική λειτουργία και χρήση για την οποία ήταν προορισμένος κατά τους μεταγενέστερους αιώνες. Εκτός των εργαλείων καθημερινής χρήσης έχουν βρεθεί και τα πρώτα ορειχάλκινα αγγεία που χρησιμοποιήθηκαν για τις προσφορές από τρόφιμα και αλκοολούχα ποτά τα οποία χρησιμοποιούνταν στην διάρκεια θρησκευτικών τελετών.

Τα δοχεία για τρόφιμα και ποτά της περιόδου Ερλιγκάνγκ είχαν σχετικά λεπτά τοιχώματα. Τα περισσότερα από αυτά είχαν επίπεδη βάση, ενώ οι τρίποδες υποστηρίζονταν από κωνικά πόδια, τα οποία έφταναν μέχρι ενός ορισμένου σημείου. Η σχετικά απλή διακόσμηση περιλάμβανε νεφοσκεπή τοπία και σπειροειδή σχέδια, που συμβόλιζαν την αστραπή. Εμφανίστηκαν επίσης οι πρώτες απεικονίσεις ζώων και μυθολογικών πλασμάτων. Περιλάμβαναν τον δράκο κούι και ένα φανταστικό πλάσμα με μεγάλα ορθάνοικτα μάτια, το οποίο έγινε το πιο χαρακτηριστικό και το πιο μυστηριώδες σχέδιο των αγγείων της εποχής των Σανγκ. Είχε αποκληθεί ταοτιέ στην διάρκεια της δυναστείας των Σονγκ και απεικονιζόταν παραδοσιακά με το κεφάλι να κοιτάζει μπροστά, με μεγάλα μάτια που προεξείχαν και σώμα το οποίο χωριζόταν σε αντεστραμμένα είδωλα κατά μήκος και των δυο πλευρών της κεφαλής, οπλές και πόδια παράλληλα προς το σώμα και μια ουρά συστρεφόταν προς τα πάνω. Αν τις έβλεπε κανείς από άλλη πλευρά οι εικόνες του ταοτιέ εμφανίζονταν να αποτελούνται από δύο ανύπαρκτα ζώα, πιθανόν δύο δράκους κούι, που κοιτούσαν από τα πλάγια ο ένας τον άλλο, έτσι ώστε να είναι ορατό μόνο το ένα μάτι του καθένα, που αντανακλούσε μια έντονα υπνωτική επίδραση.

Τα χαρακτηριστικά που είναι κοινά σε πολλά αγγεία της περιόδου των Σανγκ είναι η συμπαγής, πολλές φορές επιβλητική εμφάνιση και ο πλούτος στην διακόσμηση τους. Το μεγαλύτερο αγγείο που έχει βρεθεί ποτέ είναι το Ξι Μου Βου, ένα φανγκτίνγκ με ξεχωριστή εμφάνιση (είναι ύψους 133 εκατοστών και βάρους 875 κιλών). Υπολογίζεται ότι χρειάστηκαν 3.000 τεχνίτες για να το κατασκευάσουν, χρησιμοποιώντας 700 χοάνες ταυτόχρονα.

Ο ορείχαλκος στην εποχή των Σανγκ επεξεργαζόταν με μεγάλη δεξιοτεχνία. Τα τοιχώματα των δοχείων είχαν γίνει πιο παχιά και τα σχήματα είχαν υποστεί ουσιώδεις τροποποιήσεις, παρέχοντας την δυνατότητα να δημιουργηθούν νέοι τύποι. Η διακόσμηση ήταν πιο λεπτομερειακή και κομψή και έτεινε να καλύψει όλη την επιφάνεια των αγγείων. Λειβέν (η χουιβέν) γεωμετρικά θέματα άρχισαν να εμφανίζονται απεικονίζοντας σχέδια από ελικοειδείς κεκλιμένες σπείρες, νέφη, διαμάντια, τρίγωνα, πλατιά φύλλα, νεύρα φύλλων και άνθη με τέσσερα πέταλα. Μια όλο και περισσότερο ποικιλία ζώων απεικονιζόταν όπως τίγρεις, βόδια, ψάρια, πτηνά, φίδια, χελώνες, τζιτζίκια, μεταξοσκώληκες και φανταστικά ζώα όπως ο δράκος κούι, ο δράκος λονγκ και ο φοίνικας. Εξέχουσα θέση είχε το είδωλο του ταοτιέ. Τα πρόσωπα είχαν συχνά ορθάνοικτα μάτια και υπερβολικά ανοιχτά στόματα σαν να ήταν έτοιμα να ξεσπάσουν σε τρομακτικούς βρυχηθμούς. Μερικές φορές ήταν τόσο πολύ ανάγλυφα που εξέιχαν υπερβολικά, σαν να έβγαιναν έξω από το σώμα του δοχείου.

Τα ζώα και τα μυθολογικά όντα που απεικονίζονταν πίστευαν ότι ήταν ισχυροί σύμμαχοι των μάγων ιερέων. Η επαφή με τον ουράνιο κόσμο γινόταν μέσα από περίπλοκες ιεροτελεστίες, στην διάρκεια των οποίων οι μάγοι τραγουδούσαν και χόρευαν υπό τους ήχους τυμπάνων και ορειχάλκινων κουδουνιών, προετοιμάζαν τροφή και ποτά σε ειδικούς λέβητες, μέχρις ότου έπεφταν σε έκσταση και με οδηγούς τους τα μυθικά ζώα πήγαιναν στον τόπο όπου συνδιαλέγονταν με τις θεότητες και τα πνεύματα.

Τα ζώα που απεικονίζονταν συνεπώς στα ορειχάλκινα αγγεία, συμβόλιζαν τα μέσα που χρησιμοποιούσαν οι μάγοι για να φτάσουν στον ουράνιο κόσμο. Τα μυθικά ζώα παρόλη την τρομακτική τους εμφάνιση ενέπνεαν το δέος και τον σεβασμό σε όσους τα έβλεπαν.

Με την πάροδο του χρόνου τα αγγεία που χρησίμευαν για τελετουργικούς σκοπούς απέκτησαν νέες λειτουργίες και άρχισαν να χρησιμοποιούνται όλο και περισσότερο για αναμνηστικούς σκοπούς. Νέες τελετουργικές συνήθειες επηρεασμένες από μια μορφή ηθικολογίας, άγνωστης στην περίοδο των Σανγκ, οδήγησε σε δραστική μείωση των αλκοολούχων ποτών στην διάρκεια των ιεροτελεστιών πολύ συνηθισμένα δοχεία όπως το γιούε, το για, και το ποτήρι γκου να γίνονται όλο και σπανιότερα, έως ότου εξαφανίστηκαν. Εξαφανίστηκαν επίσης και πολλά άλλα τελετουργικά δοχεία και αντικείμενα για τον ίδιο λόγο. Οι προσωπίδες τασιέ έφυγαν σταδιακά αφήνοντας την θέση τους σε νέα διακοσμητικά θέματα.

ΧΡΥΣΑΦΙ ΚΑΙ ΑΣΗΜΙ

Τα πρώτα χρυσά και ασημένια αντικείμενα που βρέθηκαν στην Κίνα χρονολογούνται από την 2η χιλιετία π.Χ. Το χρυσάφι και ο άργυρος ποτέ δεν απέκτησαν στην Κίνα το ίδιο κύρος που είχαν στην Δύση. Περισσότερη αξία είχαν δώσει σε αντικείμενα που ήταν φτιαγμένα από νεφρίτη και ορείχαλκο και το χρυσάφι χρησιμοποιήθηκε κυρίως για την κατασκευή κοσμημάτων και σπανιότερα για την κατασκευή πολυτελών αντικειμένων, με εξαίρεση την εποχή της πρώτης Αυτοκρατορίας. Χρησιμοποιήθηκε επίσης και για την κοπή νομισμάτων στο βασίλειο του Τσου. Η δεξιοτεχνία των χρυσοχόων έφτασε στο υψηλότερο σημείο της στην διάρκεια της Δεύτερης αυτοκρατορίας.

ΕΠΙΣΤΙΛΒΩΣΗ

Η λάκα είναι μια φυσική ρητίνη, η οποία παράγεται από το δένδρο Λάκη, που φυτρώνει στην Ανατολική και Νοτιοανατολικά Ασία. Οι τεχνική αυτή άρχισε να αναπτύσσεται από την νεολιθική εποχή, η τέλεια δεξιοτεχνία των υλικών και των τεχνικών από τους τεχνίτες της Ανιάνγκ και άλλων εγκαταστάσεων του πολιτισμού των Σανγκ, εμφανίζεται να έχει προέλθει από μια παράδοση αιώνων. Τα σχέδια που χρησιμοποιήθηκαν για την λάκα στην περίοδο αυτή μιμούνται και ανταγωνίζονται σε επιτυχία τα διακοσμητικά σχέδια των ορειχάλκινων αντικειμένων, στα οποία περιλαμβάνονται οι τυπικές προσωπίδες ταοτιέ και τα ελικοειδή σχέδια λειβέν.

Η λάκα εφαρμοζόταν σε μεγάλη ποικιλία βάζων. Τα πιο συνηθισμένα ήταν αρχικά τα ξύλινα. Αργότερα χρησιμοποιήθηκαν άλλα υλικά, όπως ο ορείχαλκος, ο πηλός, δέρμα, μπαμπού, και χαρτί. Για να τροποποιήσουν το βασικό χρώμα ανακάτευαν μεταλλικές ή φυτικές χρωστικές ουσίες. Τα κυρίαρχα χρώματα ήταν το ερυθρό και το μαύρο, αλλά χρησιμοποιούσαν επίσης το φαιό και το κίτρινο. Αργότερα χρησιμοποιήθηκε το καστανό, το πράσινο, το γαλάζιο, το λευκό, το χρυσό, το ασημί και νέες αποχρώσεις του ερυθρού και του κίτρινου. Τα αντικείμενα χρωματίζονταν με βαθύ ερυθρό ή ένα είδος ελαίου, ή χαράζονταν με ένα λεπτό χαρακτηριστικό εργαλείο. Μερικά αντικείμενα ήταν διακοσμημένα με μέταλλα, πολύτιμους λίθους, γυαλί και διαφανή χαλαζία.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Ελάχιστα ίχνη από την αρχαία κινέζικη αρχιτεκτονική έχουν απομείνει καθώς τα κτίρια ήταν κατασκευασμένα από φθαρτά υλικά που κτίστηκαν τον 6ο-7ο αιώνα, ότι έχει απομείνει είναι υπολείμματα λίγων κτιρίων πριν το τέλος της δυναστείας των Τανγκ. Βάζα και άλλα αντικείμενα είναι εγχαραγμένα ή διακοσμημένα με εικόνες κτιρίων και άλλων κατασκευών και οι πιο περίτεχνοι τάφοι διατηρούν ακόμη πολύτιμα αρχιτεκτονικά στοιχεία Περιμετρικοί τοίχοι δώματα και βάσεις από πέτρα για κολώνες και στύλους έχουν βρεθεί. Όμως εξίσου σπουδαίο χαρακτηριστικό ήταν και τα κινέζικα ανάκτορα ιδρύθηκαν, πάνω σε απόκρημνους λόφους καθώς και οι συνεχόμενοι περίβολοι και τα πυκνά τείχη που τα περιβάλλουν.

Στην διάρκεια της **Πρώτης Αυτοκρατορίας** η αρχιτεκτονική γνώρισε μεγάλες καινοτομίες. Οι κατοικίες των απλών ανθρώπων παρέμειναν ταπεινές και είχαν ακόμη αχυροσκεπές, ενώ οι κατοικίες των πλούσιων και της αριστοκρατίας άρχισαν να γίνονται μεγαλοπρεπείς. Τα πλουσιότερα συγκροτήματα κατοικιών ήταν περιτριγυρισμένα από **ομόκεντρες αυλές** που χωρίζονταν η μια από την άλλη με τοίχους. Μια μεγάλη **αίθουσα ιεροτελεστιών** αποτελούσε μέρος των εσωτερικών κτιρίων που ήταν προσανατολισμένη με το άνοιγμα της εξωτερικής πύλης. Στη διάρκεια της αυτοκρατορικής περιόδου τα ανάκτορα ήταν προσανατολισμένα στον **άξονα βορρά –ΝΕΤ ..**

Οι τοίχοι των ανακτόρων ήταν ασπρισμένοι με ασβέστη και συνήθως είχαν τοιχογραφίες με σκηνές της καθημερινής ζωής ή μυθολογικά και γεωμετρικά σχέδια. Οι κολώνες χρωματισμένες με βαθιά χρώματα ή στιλβωμένες ήταν σκεπασμένες με πολύτιμα μεταξωτά και αραχνοϋφαντα υφάσματα από μετάξι. Τα πατώματα ήταν καλυμμένα με ασβέστη και χρωματισμένα ή στρωμένα με αρχιτεκτονικά τούβλα. Στην διάρκεια της δυναστείας των Τανγκ, χάρη στην εισαγωγή ευφυών αρχιτεκτονικών στοιχείων όπως το **ανγκ** (ένας μακρύς βραχίονας στήριξης τοποθετημένος διαγωνίως στο υπόλοιπο συγκρότημα) το περίγραμμα της οροφής αποκτούσε όλο και περισσότερο το καμπύλο σχήμα του "**φτερού του πτηνού**".

Τώρα περνάμε στην αρχιτεκτονική και στα παρακλάδια της.

Γλυπτική

Οι κινέζοι άρχισαν να λαξεύουν την πέτρα και να δημιουργούν αυτό που ονομάζεται γλυπτική τον 14ο και 15ο αιώνα π.χ. τα πρώτα δείγματα είναι διακοσμημένα κεραμικά, ανθρωπόμορφα και ζωόμορφα πήλινα αγαλματάκια.

Στην εποχή των Χαν εμφανίζεται η γλυπτική στην πέτρα. Αργότερα όταν ο βουδισμός διείσδυσε στην Κίνα, η νέα θρησκεία έφερε μαζί της σταθεροποιημένες μορφές τέχνης (ελληνοβουδιστική γλυπτική της Γκαντάρα), όμως η κινέζικη βουδιστική γλυπτική παρουσιάζει διαφορές με τα ινδικά πρότυπα. Χιλιάδες γλυπτά εμφανίζονται σε σπήλαια και σε βράχους, άλλα μικρά σε μέγεθος και άλλα μεγάλα φτάνουν μέχρι και 10 μέτρα ύψος. Κατά καιρούς η βουδιστική γλυπτική αναζητά τον όγκο, κάποιες φορές προσπαθεί να μιμηθεί την φύση και άλλες φορές απεικονίζει φανταστικά ονειρικά θέματα.

Η Κίνα έκανε την αλλόκοτη απόπειρα να λαξεύσει τους βράχους να φτιάξει ιερά σκάβοντας βουνά και καταποντίζοντας βράχια. Έφτιαξε κολοσσιαίες μορφές με βάση αυτό το μοντέλο που ήρθε από Ινδία, γίγαντες καθιστούς, πομπές ανθρώπων και γλυκύτατους θεούς. Μοιάζει σε αυτούς τους ναούς το πνεύμα να διεισδύει και στην πιο αμυδρή σχισμή του.

Στην Κίνα, ίσως η βουδιστική γλυπτική να κατέκτησε την υπέρτατη έκφρασή της, δουλεύοντας με αυτό τον τρόπο το φως του ήλιου, που δεν ήταν τίποτε άλλο παρά το καθρέφτισμα του πνευματικού ήλιου, στην τριπλή του όψη. Μια υπέρτατη γαλήνη στην μορφή εμψυχώνεται από την θεϊκής αγάπη, και ολοκληρώνεται στην τελική της ενοποίηση.

Κοινό στοιχείο της βουδικής αγαλματοποιίας σε όλους τους πολιτισμούς η ελληνική επιρροή το φως που δονεί τις μορφές, η καθαρότητα των πλάγιων όψεων, η αρμονία των αναλογιών, έρχεται από την ελληνιστική περίοδο.

Ζωγραφική

Η σινική ζωγραφική εργάζεται κυρίως πάνω σε μεταξωτά υφάσματα καθώς και σε κομμάτια χαρτιού από μπαμπού. Το σχέδιό της είναι σαφές και καθαρό. Η προοπτική δημιουργήθηκε στην κινέζικη ζωγραφική πολύ πιο πριν την ευρωπαϊκή.

Όταν ο Κινέζος ζωγράφος αναφέρεται στο τοπίο, έχει πάντα υπόψη του τα νερά και τα βουνά. Αλλά δεν περιορίζεται μόνο σε αυτά.

Τα θέματά του μπορούν να χωριστούν σε τρεις κατηγορίες:

α) άνθρωποι και αντικείμενα

β) λουλούδια και πουλιά

γ) έντομα και φυτά.

Αλλά υπάρχει και ένας άλλος σημαντικός κλάδος της ζωγραφικής: η θρησκευτική ζωγραφική. Όλα κυανά στους ναούς του ουρανού, όλα κόκκινα στους ναούς του ήλιου, όλα κίτρινα στους ναούς της γης, όλα λευκά και υποκύανα στους ναούς της σελήνης.

Στη νεολιθική περίοδο ζωγράφιζαν τα πήλινα σκεύη. Στην εποχή του ορείχαλκου συναντάμε μια παρακμή της ζωγραφικής. Επειδή εκτός από τα πήλινα αγγεία, οι άλλες βάσεις που χρησιμοποιήθηκαν ήταν το ξύλο, το μετάξι και το χαρτί, αντικείμενα που φθείρονται εύκολα, σπάνια έχουν βρεθεί ζωγραφισμένα αντικείμενα που να χρονολογούνται από την 1η χιλιετία π.Χ. Ελκυστικά είναι τα λεπτά στιλβωμένα αντικείμενα που βρέθηκαν στους τάφους του ανατολικού Ζου και του δυτικού Χαν.

Έχουν βρεθεί επίσης ορισμένες εικόνες σε μεταξωτά στο Μαβανγκντούι. Η πιο φημισμένη, με εξαιρετική καλλιτεχνική αξία, βρέθηκε στον τάφο της κυρίας του Ντάι. Είναι ένα λάβαρο ζωγραφισμένο με περίπλοκη εικονογράφηση του ταξιδιού της νεκρής στον άλλο κόσμο. Αργότερα, η εξάπλωση του Βουδισμού στην Κίνα οδήγησε στην εισαγωγή εικονογραφικών θεμάτων και ιερογλυφικών ρυθμών ινδικής προέλευσης. Στην ζωγραφική τα πρώτα δείγματα ανεξαρτησίας εμφανίζονται το 2ο αιώνα π.χ. όταν οι βουδιστές μοναχοί διακοσμούσαν βουδιστικά κείμενα με πολύπλοκα ιδεογραφικά σημεία. Αργότερα στην χρυσή εποχή των Μινγκ 1368- 1614 μ.χ. εμφανίζονται τα αριστουργήματα της λεπτής κινέζικης ζωγραφικής πάνω σε μεταξωτά υφάσματα και άλλα λεπτά υλικά.

Η μακριά εξέλιξη της κινέζικης ζωγραφικής διακρίνεται σε δύο ρεύματα: Το πρώτο και αρχαιότερο ρεύμα έχει άγνωστη καταγωγή, αλλά πολύ λίγες μεταβολές στην διάρκεια του χρόνου. Δίνει μεγάλη θέση στην γραμμή που περιβάλλει τους όγκους των αντικειμένων. Τα πρόσωπα είναι ρεαλιστικά και δίνεται έμφαση στην λεπτομέρεια των ενδυμάτων. Τέτοιου είδους ζωγραφική κληρονομείται στην εποχή Χαν και διακοσμεί τοίχους στα ανάκτορα των αυτοκρατόρων και σε τάφους. Τα θέματα είναι βγαλμένα από μυθικές παραδόσεις και ιστορικά γεγονότα δοσμένα με φανταστική ή ρεαλιστική παράσταση. Οι τοιχογραφίες στους τάφους, μας αποκαλύπτουν μια αναπτυσσόμενη τεχνική με ρυθμολογική έκφραση.

Παράλληλα με το παραδοσιακό αυτό ρεύμα και κυρίως μετά την κατάρρευση της δυναστείας των Χαν, γεννιέται το δεύτερο ζωγραφικό ρεύμα που ήταν στενά συνδεδεμένο με την καλλιγραφία. Η Κίνα ανακαλύπτει την ομορφιά του τοπίου, στέκεται μπροστά στην Φύση και επικοινωνεί με το σύμπαν. Ανακαλύπτει ακόμα εκείνη την αφιλοκερδή δραστηριότητα, που είναι η έκφραση της πνευματικότητας του ανθρώπου. Οι αρχικές τοπογραφίες που φτιάχτηκαν δεν σώθηκαν αλλά η πρόοδος αυτής της τεχνικής και η εμβάθυνση έχουν δώσει αριστουργήματα σε περιόδους ακμής της τέχνης. Η μεγάλη κινέζικη ζωγραφική μας κυριεύει όπως τα μουσικά κύματα, ξυπνά αισθήσεις και συναισθήματα που μας κατακλύζουν χωρίς να καταλαβαίνουμε τη αρχή τους και το τέλος τους. Αυτό που αντικρίζουμε βλέποντας ένα κινέζικο, ζωγραφισμένο μετάξι δεν είναι ακριβώς τα λουλούδια ή τα πουλιά ή τα ψάρια. Είναι μια ψυχική κατάσταση απέναντι σε αυτά τα «αντικείμενα» που έρχεται σε μας μέσα από ποιητικές εικόνες, βαλμένες σε έναν απέραντο χώρο. Η αντίληψη ότι η αλήθεια της φώτισης μπορούσε να βρεθεί και στα πιο ταπεινά αντικείμενα, κατέληξε σε ζωγραφικές ασυνήθιστης απλότητας, που αναδίδουν έναν αέρα πνευματικής αλήθειας. Η απλότητα αυτή όμως είναι παραπλανητική γιατί αυτές οι απλές μορφές που η κινέζικη ζωγραφική μας έχει δώσει είναι το αποτέλεσμα, βαθιάς σκέψης και διαλογισμού. Η κινέζικη ζωγραφική είναι διεισδυτική γαλήνια, κρυστάλλινη, λεπτομερειακή, νοητική και λυρική ταυτόχρονα, ικανή πάντα να μας οδηγήσει σε ύψιστα σημεία πνευματικής ανάτασης.

Κεραμική-Λιθογλυπτική

Τα πρώτα πήλινα αγγεία που βρέθηκαν στην Κίνα χρονολογούνται από την 7η - 6η χιλιετία Δ.Χ. Ερυθρά ή φαιά τερακότα με άκομψη, χοντροκομμένη και εύθραυστη κατασκευή, φτιαγμένα χωρίς τροχό και ψημένα σε χαμηλές θερμοκρασίες, έχουν βρεθεί σε αναρίθμητους αρχαιολογικούς χώρους και ανήκουν στη νεολιθική εποχή.

Μερικά αγγεία έχουν εντυπωσιακές εγχάρακτες διακοσμήσεις. Στην ίδια περίοδο μαύρα κεραμικά με παχιά ακανόνιστα τοιχώματα κατασκευάζονται κατά μήκος της ανατολικής ακτής (πολιτισμός Χεμουντού) με τη χρήση της σπειροειδούς τεχνικής. Διακόσμηση από ίνες αποτυπωνόταν ή χαραζόταν απευθείας πάνω στη βάση του πηλού, ενώ ήταν ασυνήθιστη η ζωγραφική με το χέρι. Η τεχνική της εγχάραξης χαρακτήρισε την κεραμική των νεολιθικών πολιτισμών.

Τα κεραμικά που δημιουργήθηκαν στη διάρκεια της 5ης και 4ης χιλιετίας π.Χ. ήταν κατασκευασμένα με την τεχνική της αργής περιστροφής και είχαν κυρίως το χρώμα της ώχρας ή ήταν ερυθρά. Ζωηρές έντονες πινελιές χαρακτήριζαν τα περισσότερα προϊόντα που κατασκευάστηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Σε πολλά αντικείμενα από τερακότα, τα κανονικά γεωμετρικά ή φυτικά σχήματα εναλλάσσονταν με πιο λεπτοσχεδιασμένες εικόνες ζώων ή ανθρώπινων μορφών. Περί τα μέσα της 3ης χιλιετίας π.Χ. εξαπλώθηκε η χρήση του τροχού του αγγειοπλάστη και εμφανίστηκε η μαύρη ή λευκή κεραμική εξαιρετικής δεξιοτεχνίας. Μερικά πολύ ελκυστικά αντικείμενα από τερακότα με μεγάλη ποικιλία σχημάτων έχουν βρεθεί στους αρχαιολογικούς χώρους των πολιτισμών Νταβενκού και Λονγκσάν. Τα σώματα των δοχείων είναι χωρίς διακόσμηση ή διακοσμημένα με εγχάραξη ή διάτρηση και έχουν τόσο λεπτά τοιχώματα (σε μερικές περιπτώσεις μετά βίας ένα χιλιοστό πάχος), ώστε περιγράφονται σαν "κέλυφος του αβγού". Επειδή είναι πολύ λεπτά για καθημερινή χρήση, πιθανόν να χρησίμευαν για τελετουργικούς σκοπούς. Τα καλύτερα δείγματα λευκής αγγειοπλαστικής προέρχονται από τον πολιτισμό Νταβενκού, αλλά και από τους πολιτισμούς Γιανγκσάο και Ματζιαγιάο. Μετά από αυτήν την εξέλιξη, εισήχθη για πρώτη φορά ο κινέζικος πηλός, γνωστός και σαν καολίνη. Οι αναλύσεις που έγιναν σε μερικά αγγεία αποδεικνύουν ότι επιτυγχάνονταν θερμοκρασίες γύρω στους 1200 βαθμούς Κελσίου στη διάρκεια της θέρμανσης. Αιώνες αργότερα, αυτές οι θερμοκρασίες έκαναν δυνατή την ανάπτυξη μιας εντελώς νέας τεχνολογίας, η οποία τον 6ο αιώνα παρήγαγε την πρώτη πορσελάνη. Με βάση την εμπειρία που είχαν αποκτήσει από την κατασκευή των λευκών αγγείων και τον έλεγχο των υψηλών θερμοκρασιών, οι τεχνίτες άρχισαν να επικαλύπτουν τον πηλό με ένα στρώμα αδιαφανούς υλικού, για να του δώσουν μια έγχρωμη επιφάνεια, αυτό που είναι γνωστό σήμερα σαν τεχνική εφυσάλωσης. Ένα είδος κεραμικών αγγείων επιχρυσωμένων και με μια πρασινοκίτρινη ή γκρίζο - φαιά διαφανή λεία επίστρωση, αποκαλούμενη "πρωτο-πορσελάνη", δημιουργήθηκε το 16ο αιώνα. Αυτές οι πρωτο-πορσελάνες, κατασκευασμένες σε σπείρες με διακόσμηση από δικτυωτά φτιαγμένα από ίνες, θερμαίνονταν σε θερμοκρασία περί τους 1.200 βαθμούς Κελσίου σε δύο διαφορετικά στάδια, ένα για να θερμανθεί το δοχείο και ένα για να θερμανθεί η διαφανής λεία επίστρωση.

Προς το τέλος της δυναστείας των Ζου, η ποικιλία των αναθημάτων εμπλουτίστηκε από πολυάριθμα "μινγκί", αγαλματίδια αφιερωμένα στους νεκρούς, τα οποία ήταν κατασκευασμένα από τερακότα ή ξύλο. Απεικόνιζαν ανθρώπινες μορφές υπηρετών, στρατιωτών, μουσικών, ακροβατών, χορευτών, και αντικατέστησαν τα προς θυσία θύματα, που έτσι έπαψαν να θυσιάζονται πραγματικά. Είχαν σκοπό να εξυπηρετούν τους νεκρούς και να εκπληρώνουν τις ανάγκες τους στον άλλο κόσμο. Στη δυναστεία του δυτικού Γιν, εισήχθηκε μια διαφορετική τεχνική εφυάλωσης, και από εκεί και μετά συναντάμε πορσελάνες με έγχρωμη κεραμική με βαθιές αποχρώσεις, συναντάμε τα σμαλτωμένα κεραμικά, και η τέχνη εξευγενίζεται δυναμικά.

ΝΕΦΡΙΤΗΣ Ο νεφρίτης κατέλαβε κυρίαρχη θέση στον κινέζικο πολιτισμό για χιλιάδες χρόνια και από τη νεολιθική περίοδο ήταν σύμβολο πολιτικής και θρησκευτικής εξουσίας. Θεωρούσαν ότι είχε μεγάλες μαγικές και θρησκευτικές δυνάμεις και ότι ήταν μεσολαβητής ανάμεσα στον ουρανό και στη γη. Το χρώμα του νεφρίτη ποικίλει από λευκό μέχρι φαιοπράσινο. Οι Κινέζοι αποκαλούσαν την πιο πολύτιμη ποικιλία που είναι λευκή και διαφανής "λίπος προβάτου". Παρόλο που ο νεφρίτης είναι ένας λίθος που πολύ δύσκολα δέχεται επεξεργασία, διότι ακόμη και το ατσάλι δεν μπορεί να τον κατεργαστεί και να τον κόψει, οι Κινέζοι τεχνίτες ήταν πολύ επιδέξιοι στη χρήση της λειαντικής άμμου, που έχει μεγαλύτερη σκληρότητα από το νεφρίτη. Χρησιμοποίησαν επίσης και χαλαζία, καθώς και εργαλεία που στην άκρη ήταν επικαλυμμένα με διαμάντι. Δόντια από καρχαρίες χρησιμοποιήθηκαν επίσης για την επεξεργασία του νεφρίτη. Με τα χρόνια δημιουργήθηκε το έθιμο της επικάλυψης του νεκρού με προσωπίδες και θωρακικά καλύμματα, που σχηματίζονταν από πολυάριθμα μικροαντικείμενα. Οι λεπτά επεξεργασμένοι νεφρίτες που αποτελούσαν τις προσωπίδες ράβονταν πάνω σε ένα κομμάτι μεταξιού, ενώ τα τμήματα που αποτελούσαν το θώρακα δένονταν μαζί για να σχηματίσουν ένα είδος περιδέριου, το οποίο κρεμόταν από το λαιμό ή το στήθος μέχρι κάτω από τα γόνατα. Αυτοί οι θώρακες, τους οποίους φορούσαν κατά τη διάρκεια της ζωής τους οι νεκροί σαν σημάδι κοινωνικής αναγνώρισης, απλώνονταν στο σώμα, πλούσια καλυμμένοι με διακοσμημένες μεταξωτές ενδυμασίες. Οι προσωπίδες είχαν κυρίως θρησκευτική παρά διακοσμητική λειτουργία, όπως επίσης και τα μικρά περιάπτα από νεφρίτη, τα οποία, ειδικά την περίοδο των Χαν, τα τοποθετούσαν στις οπές του σώματος, για να προστατεύουν την σωρό και να βοηθήσουν το πνεύμα να συνεχίσει να ζει. Στη διάρκεια της περιόδου των Χαν αποδίδονταν μαγικές ιδιότητες στο νεφρίτη και ολόκληρες ενδυμασίες κατασκευάζονταν αποκλειστικά από το υλικό αυτό.

ΛΙΘΟΓΛΥΠΤΙΚΗ Αναπτύχθηκε στην Κίνα από τους αρχαίους χρόνους. Η κινέζικη γλυπτική πάντοτε παρέμεινε στενά συνδεδεμένη με θρησκευτικά θέματα.

Χαρακτηριστικά είναι τα μικρά αντικείμενα, κατασκευασμένα από νεφρίτη, χαλαζία, μάρμαρο ή λίθο, και τα ορειχάλκινα αντικείμενα, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για θρησκευτικές τελετές.

Στη διάρκεια της αυτοκρατορικής περιόδου, ήταν συνηθισμένη πρακτική να φυλάσσονται οι είσοδοι των πιο σπουδαίων τάφων από φύλακες του κατωφλίου, αγάλματα ζώων αποτρεπτικών του κακού, με έντονα γατίσια

χαρακτηριστικά, καθισμένα εκατέρωθεν των πνευματικών οδών (σεντάο). Εντυπωσιακά φτερωτά λιοντάρια (μπιξιέ) με τετράγωνα σαγόνια και ογκώδη ρωμαλέα σώματα, είχαν καθήκον να αποκρούουν τις κακές επιρροές και να προτείνουν την ιδέα της πτήσης σε θαυμάσιες περιοχές στα βασίλεια των Αθανάτων. Αργότερα εμφανίστηκαν απεικονίσεις άλλων, κατά κάποιο τρόπο, ανύπαρκτων ζώων, όπως το κιλίν (μονόκερως) και το τιανλού (παρεμφερές με το ελάφι). Στη διάρκεια της περιόδου των Τάνγκ, οι πνευματικές οδοί έγιναν βασιλικό προνόμιο και διακοσμούσαν με λίθινους οβελίσκους σμιλεμένους πλούσια, καθώς και με μεγαλοπρεπή αγάλματα που απεικόνιζαν ζώα, όπως φτερωτά ουράνια άλογα, και ανθρώπινους χαρακτήρες, όπως αυστηρούς οπλισμένους φρουρούς, εγκαινιάζοντας έτσι μια μορφή ξεχωριστής γλυπτικής. Από τον 4ο αιώνα η βουδιστική γλυπτική αναπτύχθηκε ραγδαία και για αιώνες έγινε μια από τις κυριότερες τέχνες της αυτοκρατορίας. Το Ντουνχουάνγκ (Γκανσού), ένα τεράστιο συγκρότημα που το αποτελούσαν 492 σπηλιές, δημιουργήθηκε τον 4ο αιώνα. Πολλά ιερά σπήλαια δημιουργήθηκαν αργότερα με τη βουδιστική γλυπτική.

Όπου να 'ναι φτάνουμε στο τέλος και οι τελευταίες πληροφορίες που έχουμε να σας δώσουμε είναι για την θρησκεία, την υγεία, τα τατουάζ και τέλος τα βασανιστήρια.

Η θρησκεία στην Κίνα

Θρησκευτικά στοιχεία συναντούμε στην Κίνα από πανάρχαια χρόνια. Το σύνολο από αυτά αποτελούν το **Σιωνισμό** η Σινική θρησκεία. Πρόκειται για ένα μείγμα λατρευτικών πρακτικών που εκφράζουν κάποιες θεολογικές αντιλήψεις. Αναπτύχθηκαν και εμφανίζονται από την αρχή της εξέλιξης του Κινέζικου Πολιτισμού. Η πρωταρχική αυτή κινεζική θρησκεία περιέχει φυσιολατρικά στοιχεία, δηλ. λατρεία του **Ουρανού** και της **Φύσης**, μαντικές τελετές, προγονολατρεία, **ανιμιστικές** αντιλήψεις ακόμη και **μανίστηκες** πρακτικές. Αυτά καθρεφτίζονται και σε αρχαιολογικά ευρήματα από νεφρίτη λίθο, κόκαλα, αγαλματίδια, κογγύλια κλπ. Λόγω του μεγάλου χρονολογικού και αρχαιολογικού βάθους είναι δύσκολο να προσδιορίσουμε την χρονική αφετηρία αλλά και την ακριβή τοπική προέλευση του Σιωνισμού. Μάλλον πρόκειται για μια σύνθεση από πρωταρχικές θρησκευτικές αντιλήψεις και παραδόσεις διάφορων αυτοχθόνων λαών που βρίσκονταν στην αρχαία Κίνα. Να σημειώσουμε ότι ο κινεζικός λαός λοιπόν από την αρχή της εξέλιξης του παρουσιάζει μια θρησκευτικότητα η οποία τον συνοδεύει μέχρι σήμερα.

Καθώς προχωρούμε θα συναρτήσουμε θεούς των τόπων και των εποχών, των τειχών και των εποχών, εστιακές θεότητες και θεότητες και θεότητες των επαγγελμάτων. Όμως μέσα στις πρωταρχικές λατρείες και στην κατοπινή κινεζική θρησκεία συναντούμε και φιλοσοφικές απηγήσεις που αντανakλούν και τον φιλοσοφικό χαρακτήρα του κινεζικού λαού. Σεβασμός στην αρμονία του συμβάντος, πίστη ότι ο ουρανός και ότι γίνεται σε αυτόν αντανakλάται στη γη - κατά το πανάρχαιο ερμητικό ρητό της Αιγύπτου , όπως είναι πάνω είναι κάτω- ακόμη και ο πασίγνωστος δυισμός Γιέν - Γιάγκο, καθώς και η αντίληψη για τον Δρόμο το Ταγό των πάντων και του ανθρώπου . Όλα αυτά εκφράζονται πάλι αργότερα σε φιλοσοφικά συστήματα - τα οποία μάλιστα μετατράπηκαν σε θρησκείες όπως ο Ταοϊσμός, στην θεοποίηση των αυτοκρατόρων, αλλά και στην πίστη ότι η Κίνα ήταν ένα ευλογημένο μέρος από την αρχή του κόσμου. Τον Σιωνισμό διαδέχτηκαν οι τρεις μεγάλες θρησκευτικές γραμμές της Κίνας: Ο **Ταοϊσμός**, ο **Κομφουκιανισμός** και ο **Βουδισμός** ο οποίος ήρθε στην Κίνα από την Ινδία. Στα νεότερα χρόνια προσπάθησαν να επεκταθούν μέσα στην Κίνα -με μικρά αποτελέσματα - και ο **Ισλαμισμός** και ο **Χριστιανισμός**. Μέσα σε αυτό το μεγάλο πάζλ της κινεζικής θρησκευτικής παράδοσης εξακολουθούν όμως να επιβιώνουν ακόμη και στοιχεία του πανάρχαιου Σιωνισμού.

Ο Κομφουκιανισμός

Ο Κομφουκιανισμός προέρχεται από την μετατροπή σε θρησκεία των ηθικοπολιτικών διδασκαλιών του Κομφούκιου (551-479 Χ) καθώς και από την θεοποίηση του ίδιου. Ο μεγάλος Κινέζος φιλόσοφος Κομφούκιος μελέτησε τις πανάρχαιες παραδόσεις και τόνωσε την αναβίωση τους. Δίδαξε την αρμονία της φύσης και της κοινωνίας. Η εθιμοτυπία (Αλί) είναι πολύ σημαντική αλλά ταυτόχρονα επιβάλλεται ο σεβασμός στους γονείς και τους προγόνους και τον φυσικό νόμο (χωρίς μοιρολατρία). Σύμφυτος με πολλά χαρακτηριστικά του κινεζικού λαού ο Κομφουκιανισμός εξαπλώθηκε στην αχανή χώρα.

Ο Ταοϊσμός.

Εδώ πρόκειται για πανάρχαιες πάλι θρησκευτικοφιλοσοφικών πρακτικών που όμως εκφράστηκαν κάποια στιγμή από ένα άλλο μεγάλο εκφραστή του κινεζικού πνεύματος : Τον Λαό Τσε. Αν στον Κομφουκιανισμό συναντούμε την κοινωνική και ορθολογιστική αντίληψη για τον άνθρωπο και την θρησκεία στον Ταοϊσμό έχουμε την ατομική και απόμακρη μυστικιστική και μεταφυσική αναζήτηση. Το άτομο εδώ αναζητά την Τελείωση μέσα από τον δρόμο του Ταγό. Το Ταγό είναι μια πολύ περίπλοκη έννοια και δύσκολο να εξηγηθεί με δυτικούς όρους . Μεταφράζεται σαν δρόμος. μέθοδος, αρετή, σκοπός των πάντων.

Το έργο του Λαό Τσε είναι ένα μικρό και σκοτεινό βιβλίο το Ταγό Ντε Κίνγκ. Θεωρείται από τα πιο βαθειά βιβλία που έχουν γραφτεί στην ανθρώπινη ιστορική εδώ έχουμε θεοποίηση του Λαό Τσε αλλά και λατρεία των Αθανάτων μεγάλων μορφών που μέσω του Ταοϊσμού κέρδισαν την αθανασία. Εκτός από την φιλοσοφική και μεταφυσική αναζήτηση και τελείωση μέσα στους Μαοϊστές συναντούμε και αλλημικές πρακτικές , αναζήτηση του ελιξιρίου της αθανασίας που κάνουν πολλούς να χαρακτηρίζουν τον Ταοϊσμό σαν μέθοδο φιλοσοφικής αναζήτησης μάλλον παρά σαν θρησκεία.

Βουδισμός.

Ο Βουδισμός όπως αναφέραμε πιο πάνω μεταφέρθηκε στην Κίνα από την Ινδία. Πρόκειται για τον Βουδισμό Μαχαγιάνα (Μεγάλο Όχημα) και εξαπλώθηκε με ανόδους και καθόδους σε μεγάλο βαθμό στην Κίνα. Μια σημαντική μορφή του Βουδισμού με την ονομασία Τσαντ μεταφέρθηκε στην Κίνα από τον Μποντιντάρμα. Από αυτήν προέρχεται ο Γιαπωνέζικος Βουδισμός Ζέον. Κλείνοντας να σημειώσουμε ότι όλες οι παραπάνω θρησκευτικές μορφές γνώρισαν ακμές και παρακμές μέσα στη χιλιόχρονη πορεία του κινεζικού λαού και πολιτισμού και με διάφορες μορφές εξακολουθούν να επιβιώνουν μέχρι σήμερα.

Οι θεοί της Κίνας

Στην κινεζική θρησκεία συναντούμε ένα αρκετά μεγάλο πάνθεο με θεότητες που συμβολίζουν και εκφράζουν τις αρχές και της δυνάμεις της φύσης. Οι θεοί εκφράζουν και συμμετέχουν στην κοσμική τάξη και για αυτό το λόγω τα χαρακτηριστικά και οι λειτουργίες τους είναι πολύ τακτοποιημένα. Στην κορυφή των θεοτήτων βρίσκεται ο Ουράνιος Αύγουστος του νεφρίτη λίθου. Κατοικεί σε ένα ουράνιο ανάκτορο όπου γίνονται οι θείες ακροάσεις. Έχει μια ακολουθία από κατώτερες θεότητες. Στις αναπαραστάσεις εμφανίζεται με μούσι και αυτοκρατορική ενδυμασία με δράκοντες κεντημένους επάνω της. Πολεμά τα κακά πνεύματα με το στρατό του. Ο αυτοκράτορας έπρεπε να του προσφέρει θυσίες στην αρχή της άνοιξης και του χειμώνα. Σύζυγος του ήταν η βασίλισσα Βαγκ η οποία κατοικεί στο Κουν Πλουν το βουνό της δύσης όπου βρίσκονται η κατοικίες των αθανάτων.

Ήλιος. Λατρεύτηκε με την συμβολική μορφή του πετεινού αρχικά και αργότερα με ανθρώπινη μορφή. Γιορτάζονταν στην αρχή του χρόνου.

Σελήνη. Στο φεγγάρι κατοικούσε η Χάι Αχό μια θεά με μορφή βατράχου. Αργότερα εμφανίζεται και αυτή με ανθρώπινα χαρακτηριστικά. Στις γιορτές προς τιμήν της στην πανσέληνο του φθινοπώρου προσφέρονταν γλυκά σε σχήμα λαγού. Θεοί των καιρικών φαινομένων. Λέει Κόνγκ. Θεός της βροχής. Πάνω στην στολή του κρέμονται τύμπανα με τα οποία προκαλεί τις βροντές και βοηθός του είναι η Γιέν μου θεά των αστραπών. Θεός της Βροχής είναι ο Γιου Τσε. Συνεργάζεται με τον θεό των ανέμων τον φόγκ Πω.

Τοπικές Θεότητες.

Υπήρχαν θεοί των διάφορων τόπων, των πόλεων των χωριών και των επαρχιών. Θεοί της εστίας. Λατρεύονταν μέσα σε κάθε σπίτι όπου διέθεταν βωμό και υπήρχαν οι εικόνες τους ζωγραφισμένες σε ριζόχαρτο. Υπήρχαν και θεοί των θυρών με τις εικόνες τους ζωγραφισμένες με μορφή πολεμιστών στις δύο πλευρές της κάθε εισόδου. Οι Αθάνατοι. Ονομάζονταν Μπα-Σιένα και ήταν Ταΐστηκες θεότητες. Συνόδευαν το θεό της μακροζωίας. Θεός των Εξετάσεων. Όνομα του ήταν Κι Συν. Ήταν προστάτης των φοιτητών και όλων αυτών που έδιναν εξετάσεις μέσα στο καλά οργανωμένο κρατικό σύστημα της αρχαίας Κίνας. Αναπαριστάνεται πατώντας πάνω σε μια χελώνα. Θεός των Γραμμάτων. Ονομαζόταν Γιέν Τσαγκά και η κατοικία του πίστευαν ότι είναι κοντά στη Μεγάλη Άρκτο. Θεός της Μακροζωίας. Το όνομα του είναι Τσέλου -Σίγκ. Αναπαριστάνεται σαν γέρος φαλακρός και κρατάει ένα ροζιασμένο ραβδί. Είναι υπομονετικός και καλοκάγαθος. Θεός του Πλούτου.

Το όνομα του ήταν Τσάι-Τσεκ. Τον λάτρευε αρκετά και ο λαός αλλά και οι εσωτεριστές Μαοϊστές (γιατί δεν συμβόλιζε μόνο τον εξωτερικό υλικό πλούτο αλλά και τον εσωτερικό τον πνευματικό). Θεός του Θανάτου. Ονομαζόταν Γιαρμά . Πιστευόταν ότι υπήρχαν δέκα βασιλιάδες Γιαρμά. Φορούσαν αυτοκρατορική ενδυμασία και ήταν οι κριτές των νεκρών. Θεός της Χαράς. Ονομάζεται Πω -Τσάι . είναι μια φυσιογνωμία αρκετά γνωστή στη δύση από τα αγαλματάκια του τα οποία πολλοί νομίζουν ότι παριστάνουν τον Βούδα. Παριστάνεται σαν ένας χοντρός γέρος χαμογελαστός και μισοξαπλωμένος.

Συμβολίζει την αργία την ανεμελιά και την ηρεμία. Υπήρχαν και πολλές άλλες θεότητες όπως του Πολέμου, των επαγγελματιών της θάλασσας, και οι θεοποιημένοι αυτοκράτορες και πρόγονοι. Επίσης να υπενθυμίσουμε τον Βούδα τον Κομφούκιο και τον Λαό Τσε τους θεοποιημένους ιδρυτές των κύριων θρησκευτικών ρευμάτων της Κίνας.

Οι τελετές των Κινεζών

Οι **τελετές** έχουν μια πολύ σημαντική θέση μέσα στην θρησκευτική παράδοση της Κίνας. Στην θρησκεία των Κινεζών η τάξη του ουρανού θεωρείται ιερή καθρεφτίζεται στη φύση και πρέπει να καθρεφτίζεται και στην τάξη του κράτους της κοινωνίας αλλά και στην κοινωνική και την ατομική ζωή. Αυτό επιτυγχάνεται σε μεγάλο βαθμό από την καθιέρωση και την τήρηση τελετών με πολύ παλιές ρίζες. Είναι πολύ φυσικό αυτή η τελετουργική αντίληψη να χαρακτηρίζει και τις τρεις κυρίες κινεζικές θρησκευτικές γραμμές : τον **Κομφουκιανισμό**, τον **Ταοϊσμό** και τον **Βουδισμό**. Μάλιστα μέσα στο έργο του Κομφούκιου ήταν και το ότι αναδιοργάνωσε και αναβίωσε τις παραδοσιακές τελετές. Τα τελετουργικά στοιχεία και η δομή των τελετών πολλές φορές ήταν περίπλοκα και τα τελετουργικά αντικείμενα πολυάριθμα. Υπήρχαν τελετές **εναρκτήριες** χ του έτους και των εποχών και των μηνών. Κατά τη διάρκειά τους ο αυτοκράτορας έκανε προσφορές στον ήλιο και ευχές για την εξασφάλιση καλής χρονιάς, καλής σοδιάς κτλ. Οι **νεκρικές** τελετές ήταν πολύ σημαντικές. Η διαδικασία του θανάτου θεωρούνταν δύσκολη και επίπονη για την ψυχή και πίστευαν ότι έπρεπε να της δίνεται βοήθεια μέσω των τελετών όσο το δυνατόν καλύτερα. Αυτό θα την βοηθούσε για το ταξίδι της στο υπερπέραν. Δινόταν πολύ σημασία όταν πέθαινε ένα πολύ σημαντικό πρόσωπο της οικογένειας. Η ταφή των αυτοκρατόρων κανονιζόταν από ένα σύνολο τελετών στις οποίες ήταν ρυθμισμένες και οι παραμικρές λεπτομέρειες και διαρκούσαν πολλές μέρες και λάβαιναν μέρος πολυάριθμοι ιερείς. Πολύ σημαντικές και πολύ διαδεδομένες ήταν οι τελετές προς τιμήν των **προγόνων**. Εκφράζανε την πίστη σε αυτούς αλλά και συνέχιζαν μια πολύ βαθειά προγονολατρική παράδοση. Κατά την ημερομηνία της γέννησης και του θανάτου των πεθαμένων τελούνταν οπωσδήποτε τελετές με προσφορές προς τον νεκρό. Επίσης γίνονταν παρακλήσεις προς τους νεκρούς για να μεσολαθήσουν προς τους θεούς για καλοτυχία, μακροζωία και για πολυάριθμα άλλα καθημερινά θέματα. Σε κάθε κινεζικό σπίτι υπήρχε ένας μικρός βωμός για την λατρεία και τις προσφορές προς τους προγόνους.

Τελετές του ήλιου. Γίνονταν κυρίως από τον αυτοκράτορα στην αρχή του χρόνου. Έκανε προσφορές γλυκισμάτων με μορφή πετεινού ο οποίος είναι το κατά, εξοχήν ηλιακό πτηνό.

Τελετές της σελήνης. Γίνονταν κυρίως από το λαό σε γιορτές κατά τις οποίες προσέφεραν γλυκίσματα σε σχήμα λαγού(ο οποίος στην κινέζικη θρησκεία σχετίζεται με τη σελήνη).

Μαντικές τελετές. Η μαντική τέχνη ασκήθηκε στην Κίνα από πανάρχαιες εποχές και εκφράστηκε μέσα από ένα πλήθος πρακτικών οι οποίες πάντα γίνονταν με τελετουργικό χαρακτήρα. Χρησιμοποιούνταν κόκαλα ζώων, καβούκια χελώνας, μάσκες αγγεία και άλλα. Πολύ καθιερωμένη ήταν στην μαντική η χρήση του Μπα Κουβά (των συμβολικών τριγράμμων) και γινόταν με τελετουργικό τρόπο.

Εκτός από αυτές τις ενδεικτικές τελετές που αναφέραμε σίγουρα θα υπήρχαν και άλλες πιο εσωτερικές και περιορισμένες μέσα κυρίως στα πλαίσια του Ταοϊσμού.

Υπάρχουν και τα έθιμα σε μερικές από αυτές τις τελετές.

ΓΑΜΟΣ

Σύμφωνα με τα ήθη και έθιμα της Κίνας, οι νύφες κρατούν μικρά βιβλιαράκια, ατζέντες, γεμάτες με χρυσά κοσμήματα, δώρα από τις γυναίκες της οικογένειας. Τα δώρα αυτά, είναι σύμβολο του κύρους της οικογένειας και της νύφης. Η παράδοση της Κίνας θέλει το κόκκινο χρώμα να παίζει πρωταρχικό ρόλο στον γάμο ενός ζευγαριού, από το φόρεμα της νύφης και τον στολισμό, μέχρι και το χαρτί που θα τυλίξει τα δώρα των μελλονύμφων. Σύμφωνα με τα έθιμα και την ιστορία της Κίνας, το κόκκινο είναι το χρώμα της ευτυχίας και της χαράς.

Η Γιορτή της άνοιξης

Κάθε χρόνο, μεταξύ του τέλους του Χειμώνα και της αρχής της άνοιξης ο λαός όλης της Κίνας γιορτάζει με ενθουσιασμό την πρώτη παραδοσιακή γιορτή του έτους, τη Γιορτή της άνοιξης ή Σεληνιακό Νέο έτος. Κατά τη διάρκεια της Γιορτής της άνοιξης, όλες οι οικογένειες εκθέτουν ζωγραφιές και δίστιχα της Γιορτής της άνοιξης και στολίζουν τα σπίτια τους. Η Παραμονή της Γιορτής της άνοιξης είναι μία σπουδαία ευκαιρία για την συγκέντρωση της οικογένειας. Συνήθως, το βράδυ της τελευταίας ημέρας των δώδεκα μηνών του σεληνιακού ημερολογίου, όλη η οικογένεια συγκεντρώνεται για το παραδοσιακό δείπνο της Παραμονής της Πρωτοχρονιάς.

Μετά το δείπνο, όλα τα μέλη της οικογένειας συζητούν, ή παίζουν τυχερά κ.α. παιχνίδια μέχρι το πρωί. Το πρωί της Πρωτοχρονιάς, επισκέπτονται συγγενείς για να ευχηθούν ο ένας στον άλλον. Κατά τη διάρκεια της Πρωτομαγιάς, πολλοί παίρνουν μέρος σε παραδοσιακές ψυχαγωγικές εκδηλώσεις όπως ο χορός του λιονταριού, ο χορός του δράκου και βάδην με ξυλοπόδαρα.

Η Γιορτή των Φαναριών

Τη 15η ημέρα του πρώτου σεληνιακού μηνός, την πρώτη πανσέληνο μετά τη Γιορτή της άνοιξης, εορτάζεται η Γιορτή των Φαναριών. Οι άνθρωποι τότε απολαμβάνουν γλυκίσματα από ζυμαρικά που λέγονται Γιγαντιαίο και την ωραία θεά των φαναριών που κρέμονται παντού. Τα κουλουράκια Γιουανξιαο που γίνονται με ζύμη ρυζιού και ζάχαρη, συμβολίζουν τη συγκέντρωση της οικογένειας. Το έθιμο των φαναριών έχει τις ρίζες του πίσω στον 1ο αιώνα και εξακολουθεί να γιορτάζεται μέχρι σήμερα. Τη νύχτα της γιορτής, πολλές πόλεις πραγματοποιούν Φεστιβάλ των φαναριών και εκθέτουν πολλά εξωτικά και πολύχρωμα φανάρια, πολλές φορές με παράξενα σχήματα. Στις αγροτικές περιοχές, οι κάτοικοι παρακολουθούν ή παίρνουν μέρος στους γιορτασμούς με βεγγαλικά, με ξυλοπόδαρα, παίζοντας θέατρο με φανάρια του δράκου, και χορεύοντας το χορό Yangge ή άλλους παραδοσιακούς χορούς, ή κάνοντας κούνιες.

Ημέρα του Αγνού Φωτός

Η Ημέρα του Αγνού Φωτός είναι γύρω στις 5 Απριλίου κάθε χρόνο. Αρχικά, ήταν μία ημέρα που οι άνθρωποι πρόσφεραν θυσίες στους προγόνους τους, αλλά στις ημέρες μας απλώς επισκέπτονται τους τάφους των μαρτύρων της επανάστασης για να αποτίσουν φόρο τιμής. Αυτή την εποχή, ο καιρός έχει ζεστάνει και η γη έχει πρασινίσει. Οι φίλοι συνηθίζουν να κάνουν μικρές εκδρομές στα προάστια, να περπατούν στο γρασίδι, να πετάνε αϊτούς και να απολαμβάνουν τις ομορφιές της άνοιξης. Γι αυτό το λόγο, η Ημέρα του Αγνού Φωτός, μερικές φορές, λέγεται και Γιορτή του πατήματος της Πρασινάδας.

Η Γιορτή της Βάρκας του Δράκου

Η Γιορτή της Βάρκας του Δράκου πέφτει την 5η ημέρα του 5ου σεληνιακού μηνός. Πιστεύεται ότι η γιορτή αυτή θεσπίστηκε για να τιμήσει τη μνήμη του ποιητή Yuan Qu Yuan που έζησε στο κράτος Chu, στην Περίοδο των Πολέμων των Κρατών και πρόσφερε τις υπηρεσίες του στο βασιλιά για την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Στη συνέχεια, συκοφαντημένος από ραδιούργους αυλικούς, εξορίστηκε από τον ίδιο βασιλιά που είχε προσπαθήσει επανειλημμένα να βοηθήσει. Το 278 π.Χ. η πρωτεύουσα του κράτους Chu υποδουλώθηκε στο κράτος Qin, και ο Qu Yuan αυτοκτόνησε από απελπισία, την 5η ημέρα του 5ου σεληνιακού μηνός. όταν αντιλήφθηκαν την τραγωδία, οι κάτοικοι που ζούσαν κοντά στο ποτάμι που είχε πνιγεί, βγήκαν με τις βάρκες τους και προσπάθησαν να βρουν το πτώμα του. Από τότε, κάθε χρόνο αυτήν την ημέρα, οι Κινέζοι συνεχίζουν να κωπηλατούν με βάρκες δράκου στα τοπικά ποτάμια για να τιμήσουν τη ζωή και το θάνατο του Τσου Γιουαν, πετώντας στο νερό κομμάτια μπαμπού γεμάτα με ρύζι σαν προσφορά .

Όπως λέει ένας μύθος, κάποιος συνάντησε μια μέρα το πνεύμα του Qu Yuan στην όχθη του ποταμού και ο ποιητής του είπε: «Το φαγητό που μου δώσατε το έχει φάει ο δράκος. Από δω και πέρα, να το τυλίγετε σε μπαμπού δεμένο με κλωστή με πέντε χρώματα. Αυτά είναι τα δυο πράγματα που ο δράκος φοβάται περισσότερο». Έτσι, οι άνθρωποι άρχισαν να ζυμώνουν ρύζι τυλιγμένο σε σχήμα πυραμίδας μέσα σε μπαμπού ή καλάμια. Σήμερα το zongzi είναι το παραδοσιακό φαγητό που τρώνε οι άνθρωποι την Ημέρα της Βάρκας του Δράκου, στη μνήμη του ποιητή Qu Yuan.

Γιορτή του Μεσοφθινοπώρου

Η Γιορτή του Μεσοφθινοπώρου πέφτει τη 15η ημέρα του 8ου σεληνιακού μηνός, ακριβώς στη μέση του Φθινοπώρου, από όπου παίρνει και το όνομα της. Οι άνθρωποι στην αρχαιότητα, αυτή την ημέρα, πρόσφεραν γλυκίσματα στο πνεύμα του φεγγαριού. Αφού προέβαιναν σε μια συμβολική προσφορά, τα μέλη της οικογένειας απολάμβαναν τα γλυκίσματα όλοι μαζί. Η γιορτή βαθμιαία απόκτησε τη συμβολική σημασία μίας ευτυχούς συγκέντρωσης όλης της οικογενείας και σαν τέτοια έχει φτάσει ως τις ημέρες μας. Το βράδυ εκείνης της ημέρας, η πανσέληνος είναι ιδιαίτερα λαμπερή. Ολόκληρη η οικογένεια παίρνει την ευκαιρία να καθίσει έξω στη φεγγαράδα και να απολαύσει τα νόστιμα γλυκίσματα και την ομορφιά του γεμάτου φεγγαριού. Φυσικά, εκείνοι που βρίσκονται μακριά από τα σπίτια τους εύκολα θυμούνται τους δικούς τους όταν αντικρίζουν τη λαμπρή πανσέληνο εκείνης της βραδιάς. Οι στίχοι του ποιητή Li Bai, της Δυναστείας Tang, απαγγέλλονται συχνά αυτό το βράδυ της γιορτής, ακόμα και σήμερα: «Σηκώνω το κεφάλι μου να δω το λαμπερό φεγγάρι, και χαμηλώνω το κεφάλι να σκεφτώ το πατρικό μου σπίτι». Οι εθνικές μειονότητες έχουν επίσης διατηρήσει τις παραδοσιακές τους γιορτές όπως τη Γιορτή του Πλατσαρίσματος των Dai, τη Γιορτή Nadam των Μογγόλων, τη Γιορτή των Πυρσών των Yi, τη Γιορτή Danu (Ποτέ μην Ξεχνάς το Παρελθόν) των Yao, τη Γιορτή του Τρίτου Μήνα των Bai, τη Γιορτή των Αντιφωνικών Ασμάτων των Zhuang και τη Θιβετιανή Πρωτοχρονιά και τη Γιορτή της Προσδοκίας της Καλής Σοδειάς των κατοίκων του Θιβέτ.

ΕΘΙΜΑ ΦΑΓΗΤΩΝ

Υπάρχει ένα κινεζικό ρητό που λέει ότι το φαγητό είναι πολύ καλύτερο για την υγεία απ' ό,τι είναι το φάρμακο. Οι Κινέζοι νοιάζονται πολύ για το τι τρώνε. Ανεξάρτητα από το ποια είναι η οικονομική τους κατάσταση, πλούσιοι ή φτωχοί, όλοι προσπαθούν να τρώνε καλά. Το φαγητό παίζει τόσο σημαντικό ρόλο στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων και τις κοινωνικές δραστηριότητες, ώστε διαφορετικές διατροφικές συνήθειες έχουν διαμορφωθεί για διάφορες εκδηλώσεις όπως είναι τα φεστιβάλ, οι θρησκευτικές εκδηλώσεις, οι γάμοι, οι κηδείες ή τα πάρτι γενεθλίων.

Στις κοινωνικές εκδηλώσεις φίλοι και συγγενείς απολαμβάνουν τη συνάθροιση γύρω από το τραπέζι. Αν συμβεί κάποιο ευχάριστο γεγονός όπως η γέννηση ενός παιδιού ή η μετακόμιση σ' ένα καινούργιο σπίτι, φίλοι και συγγενείς θα σπεύσουν να στείλουν κάποια δώρα. Ως ανταπόδοση, ο οικοδεσπότης θα τους καλέσει σ' ένα πλουσιοπάροχο δείπνο. Οι άνθρωποι κάνουν επίσης και «δουλειές» στο τραπέζι. Συνήθως οι συμφωνίες κλείνονται ενώ οι δύο πλευρές απολαμβάνουν τη νοστιμιά της κινεζικής κουζίνας.

Τα έθιμα γύρω από το φαγητό ποικίλλουν από τόπο σε τόπο. Στο Πεκίνο, για παράδειγμα, οι άνθρωποι συνήθως κερνούν τον επισκέπτη νουντλς, προσκαλώντας τον να μείνει. Αν ο επισκέπτης μείνει τελικά, θα έχει την ευκαιρία να δοκιμάσει ντάμπλινγκς που θα του προσφέρει ο οικοδεσπότης. Όταν επισκέπτονται συγγενείς ή φίλους οι επισκέπτες φέρνουν συνήθως μαζί τους γλυκά για να προσφέρουν. Σε αγροτικές περιοχές της Νότιας Κίνας, προσφέρουν στον επισκέπτη πρώτα τσάι. Ύστερα ο οικοδεσπότης θα βράσει ένα αυγό ή θα φτιάξει κάποιο γλυκό από ρύζι με ζάχαρη, πριν προετοιμάσει το κύριο γεύμα.

Στη Φουτζιάν της ανατολικής Κίνας οι ντόπιοι προσφέρουν φρούτα, ιδιαίτερα πορτοκάλια, γιατί η αντίστοιχη λέξη, σύμφωνα με την τοπική διάλεκτο, ακούγεται όπως το «γλυκό» και το «τυχερό».

Οι άνθρωποι σε διαφορετικές περιοχές κάνουν με διαφορετικούς επίσης τρόπους το τραπέζι. Στο Πεκίνο, για παράδειγμα, το τραπέζι περιλαμβάνει τουλάχιστον οχτώ κρύα πιάτα και οχτώ ζεστά. Στη Βόρεια Κίνα, στην επαρχία Χέιλονγκτσιανγκ, τα πιάτα έρχονται πάντα σε ζυγό αριθμό. Σε κάποιες άλλες περιοχές το ψάρι είναι απαραίτητο, καθώς η παρουσία του συμβολίζει τον πλούτο. Αλλά καμιά ποικιλία φαγητών δε συγκρίνεται με αυτή που παρουσιάζεται όταν το φαγοπότι έχει σχέση με κάποιο γάμο. Οι άνθρωποι συγκεντρώνονται σε ένα εστιατόριο όταν πρόκειται να γίνει η πρόταση γάμου, η επιλογή του/της συζύγου, η αναγγελία ενός αρραβώνα ή η γαμήλια τελετή. Σημαντικό είναι επίσης και το γεύμα που γίνεται λίγες μέρες μετά το γάμο, όταν οι νιόπαντροι επισκέπτονται τα πεθερικά τους. Αλλά φυσικά, η γαμήλια δεξίωση κρατάει τα σκήπτρα. Σε μερικές περιοχές της επαρχίας Σανσί της δυτικής Κίνας, κάθε πιάτο που προσφέρεται στο γαμήλιο τραπέζι έχει και τη δική του ξεχωριστή σημασία. Στο πρώτο πιάτο πρέπει να προσφέρεται κόκκινο κρέας, πράγμα που συμβολίζει την ευτυχία. Το δεύτερο πιάτο συμβολίζει την ευχή των ανθρώπων για ευτυχισμένη οικογενειακή συγκέντρωση. Το τρίτο είναι πουτίγκα ρυζιού, που συνήθως περιλαμβάνει οκτώ διαφορετικά συστατικά όπως σταφίδες, ξηρούς καρπούς, σπόρους και αποξηραμένα φρούτα, και με αυτό εκφράζονται στους νιόπαντρους οι ευχές να ζήσουν μαζί για πάντα. Σε μερικά μέρη της επαρχίας Τζιανγκσού, στην ανατολική Κίνα, η γαμήλια δεξίωση περιλαμβάνει 16, 24 ή και 36 διαφορετικά πιάτα. Οι γαμήλιες δεξιώσεις στις αστικές περιοχές είναι επίσης λαμπρές. Ανεξάρτητα από τις διαφορές τους, όλες εκφράζουν τις ευχές των ανθρώπων προς τους νιόπαντρους.

Ο εορτασμός των γενεθλίων των μεγάλων είναι μια άλλη συνηθισμένη εκδήλωση, όπου ως κύριο γεύμα σερβίρονται νουντλς: ευχή για μακροβιότητα. Στις περιοχές της Χανγκκτζόου και Σουτζόου της ανατολικής Κίνας οι άνθρωποι τρώνε νουντλς το μεσημέρι και ετοιμάζουν δεξίωση για το δείπνο. Στη Χανγκκτζόου, όταν τρώνε νουντλς, όλοι βγάζουν από το πιάτο τους λίγα νουντλς και τα προσφέρουν στον εορτάζοντα. Καθένας πρέπει να φάει δύο μπολ νουντλς, αλλά τα μπολ δεν πρέπει να είναι γεμάτα. Αλλιώς προκαλούν την ατυχία.

ΕΘΙΜΑ ΜΕ ΝΕΚΡΕΣ ΝΥΦΕΣ

Κλέβουν πτώματα από τάφους ή ακόμη και δολοφονούν κοπέλες και τις πουλούν σε ανθρώπους που θέλουν να παντρευτούν πριν πεθάνουν, ώστε να μην είναι μόνοι αιώνια! Οι «γάμοι φαντασμάτων» αποτελούν μία κινεζική παράδοση αιώνων, που αφορά ανύπαντρους άντρες που δεν θέλουν να μείνουν μόνοι αιώνια. Αυτό το φρικτό έθιμο αναβιώνει -με ραγδαίους ρυθμούς- στην αγροτική Κίνα. Συμμορίες κλέβουν πτώματα νεκρών γυναικών και τα πουλούν σε άντρες που δεν θέλουν να πεθάνουν ανύπαντροι. Πέρυσι μια συμμορία στη Βόρεια Κίνα συνελήφθη ενώ πουλούσε μια κοπέλα η οποία ήταν νεκρή, ως νύφη σε δύο διαφορετικούς άντρες. Τους άντρες καθόλου δεν απασχολούσε το γεγονός πως η κοπέλα ήταν νεκρή μιας και απλά χρειαζόνταν μια νύφη για να μην βασανίζονται μόνοι, αν πεθάνουν χωρίς να παντρευτούν. Ο Μάο από το 1949, προσπάθησε να καταργήσει και να ποινικοποιήσει το έθιμο αλλά από το 2012, ειδικότερα η αγοραπωλησία νεκρών νυφών αναπτύσσεται ραγδαία παίρνοντας μορφή βιομηχανίας. Υπάρχουν παράνομοι μεσίτες, πρακτορεία ακόμη και δολοφόνοι που αναλαμβάνουν να σκοτώσουν νύφες μιας και είναι πιο εύκολο πλέον, καθώς τα περισσότερα νεκροταφεία πια αστυνομεύονται. Μια νεκρή νύφη μπορεί να πιάσει τα 1.700 ευρώ το λιγότερο ακόμη και τα 4.000 στις επαρχίες της Βόρειας Κίνας όπου ανθούν κυρίως. Μια κοπέλα μπορεί να δολοφονηθεί για να παντρευτεί ακόμη και 5 φορές σε μία νύχτα διαφορετικούς άντρες(!), απλά για μία προκατάληψη. Πολλές εξαφανίσεις άστεγων, φτωχών γυναικών από μικρά χωριά σχετίζονται με αυτό.

Τώρα η ιατρική η οποία έχει πολλά πράγματα αλλά αυτά τα οποία έχουμε βρει είναι ένα μέρος τους.

Ιατρική

Αν κανείς επιχειρούσε να δώσει ένα γενικό χαρακτηρισμό στην κινέζικη παραδοσιακή ιατρική θα μπορούσε να πει πως είναι ένα "είδος" μοναδικό στον κόσμο, αφού, αν και ιατρική, δεν εδράζεται στην ανθρώπινη φυσιολογία, αλλά στα "νάματα" της φιλοσοφίας. Η φιλοσοφία είναι που καθοδηγεί το γιατρό στην έρευνα της φυσιολογίας, άρα, εκ των πραγμάτων, κάθε Κινέζος γιατρός είναι κι ένας ιατροφιλόσοφος.

Οι αντιστοιχίες μακρόκοσμου-μικρόκοσμου βρίσκουν την πλήρη εφαρμογή τους στην κινέζικη παραδοσιακή ιατρική, όπου το ανθρώπινο σώμα θεωρείται μικρογραφική αναπαράσταση του μακρόκοσμου, δηλαδή του Σύμπαντος. Τα Πέντε Εντόσθια αντιστοιχούν στα Πέντε Στοιχεία της Φύσης (συκώτι = ξύλο, καρδιά = φωτιά, πνεύμονες = μέταλλο, νεφρά = νερό, σπλήνα = χώμα), το κεφάλι αντιστοιχεί στον Ουρανό, τα πόδια στη Γη, η αναπνοή στον άνεμο, το αίμα στη βροχή, το στήθος και το αριστερό πλευρό στο γιανγκ, η ράχη και το δεξιό πλευρό στο γιν κ.λπ. Αν η λειτουργία του οργανισμού πραγματοποιείται σύμφωνα με την αιώνια οικουμενική τάξη, ο άνθρωπος είναι υγιής. Ενώ αν ο οργανισμός λειτουργεί άτακτα και ανώμαλα εξαιτίας ανεξέλεγκτων παθών -κακία, λαιμαργία, λαγνεία κ.α.- ανοίγει ο δρόμος στις αρρώστιες που η κατάληξη τους είναι ο θάνατος.

Ο κινέζος γιατρός βλέπει το ανθρώπινο σώμα σαν ένα ενιαίο σύνολο και αντί να εντοπίσει κατευθείαν το ενδιαφέρον του στο τμήμα εκείνο που ο ασθενής δηλώνει τα σχετικά συμπτώματα ξεκινάει με την μελέτη της οργανικής σχέσης που τα διάφορα τμήματα έχουν μεταξύ τους. Θεωρεί βάση και θεμέλιο του οργανισμού το νευρικό σύστημα, το οποίο είναι δεκτικό διορθωτικών παρεμβάσεων και πριν προχωρήσει στην διάγνωση και την υπόδειξη της αγωγής εξετάζει την επίδραση του συγκεκριμένου φυσικού, ηθικού και ψυχολογικού περιβάλλοντος στο αντίστοιχο σώμα. Η κινέζικη ιατρική στηρίζεται στην σχέση μακρόκοσμου-μικρόκοσμου, προσαρμόζεται στις διαδοχικές κινήσεις του γιν γιανγκ καθώς και στην επιστήμη των αριθμών. Για την αιτιολογία, την διάγνωση και την θεραπεία ο γιατρός πρέπει να ελέγχει τους κιγιούν, τους κύκλους της ενέργειας, η οποία κυκλοφορεί στο εσωτερικό του σώματος, όπως συμβαίνει και στο σύμπαν. Η διαγνωστική ξεκινάει από τον σφυγμό, αυτήν την αντανάκλαση της καρδιάς όπου ο κινέζος γιατρός μπορεί να αναγνωρίσει 28 διαφορετικούς κτύπους. Έπειτα συνεχίζοντας με ένα πολύπλοκο σύστημα προοδευτικής διερεύνησης καταλήγει στην επισήμανση της οποιαδήποτε ανωμαλίας σε οποιοδήποτε σημείο του σώματος.

Η θεραπευτική έχει την αρχή της στο διαιτολόγιο, παμπάλαιο δημιούργημα του Ταοϊσμού, ο οποίος το θεωρούσε βασικό μέσο για τον στόχο της μακροβιότητας. Οι τροφές χωρίζονται σε γιν (γλυκές) και γιανγκ (αλμυρές) και χορηγούνται ανάλογα με το όργανο του σώματος που πρέπει να τονωθεί.

Τα τατουάζ τα οποία στις μέρες μας είναι για λόγους αισθητικής παλιά στην κίνα ήταν μία θεραπεία περισσότερες λεπτομέρειες θα βρείτε στις παρακάτω πληροφορίες.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΤΑΤΟΥΑΖ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Το σημάδεμα στην αρχαιότητα λεγόταν «στίξη» (χτύπημα) ή «κατάστιξη» και η πράξη στιγματισμός. Το σημάδεμα του σώματος λεγόταν δερματοστιξία. Η λέξη όμως που χρησιμοποιείται ευρέως είναι η λέξη τατουάζ και από την οποία είναι γνωστή η όλη διαδικασία.

Η λέξη «Tattoo» είναι παράφραση της λέξης Tattawing των Μαόι (Νέα Ζηλανδία). Πολυνησία διάλεκτο η λέξη «Τα» σημαίνει σχέδιο και «Τατουάζ» δηλώνει «αυτόν που δίνει πνοή στα πλάσματα της γης»! Με άλλα λόγια, Τατουάζ σημαίνει «το σχέδιο που σου δίνει τη προστασία των θεών»! Εννοούν την αποτύπωση της θεικής ψυχής στο γήινο σώμα, τη στίξη του πνεύματος στο κορμί, το ίχνος του υπερφυσικού ως προστασία από τους κακούς δαίμονες, το «σημείο» της θείας πρόνοιας, το σύμβολο της εύνοιας του θεού προς το θνητό.

Ένα από τα πιο παλιά τατουάζ βρέθηκε στο δέρμα αιγυπτιακής μούμιας, του 2160 π.Χ. Μέσα σε Σκυθικούς τύμβους σκεπασμένους από πάγους, ανακαλύφθηκαν στα Ακταία όρη της Κεντρικής Ασίας, βορείως της Μαντζουρίας και της Μογγολίας, ταριχευμένα πτώματα με δερματοστιξία. Χρονολογούνται πολύ πριν το 2000 π.χ. Η προέλευση του τατουάζ μπορεί να ανιχνευθεί πίσω στον χρόνο, σε διαφορετικές φυλές και κουλτούρες σε όλα τα μέρη του κόσμου. Το βάψιμο του δέρματος, μόνιμα και προσωρινά, έχει εφαρμοστεί εδώ και χιλιετίες. Ζωγραφιστές κηλίδες, σχήματα, παραστάσεις (στο πρόσωπο κυρίως, αλλά και στο υπόλοιπο σώμα) «κυκλοφορούν» αφειδώς στα ευρήματα ανασκαφέν. Στην Αρχαία Ελλάδα, στη Ρώμη, σε αγάλματα του Βούδα, σε ανθρωπόμορφα αγγεία του Περού, Περσία, σε «μυστικές κοινωνίες» στην Κίνα, στην Ινδία με όψεις Θεού-προστάτη, στο Πακιστάν, στην Ιαπωνία η περίτεχνη παράδοση ολόσωμης στίξης, στους Βραχμάνους ως σημεία αναγνώρισης στη μεταθανάτια ζωή, στην Ταϊτή, στους Εσκιμώους, στις φυλές των Ιθαγενών της Αμερικής, στις Σάμος κτλ. Η τριβή καπνιάς πάνω σε πληγές ήταν μια αρχαία φαρμακευτική συνήθεια. Το κάρβουνο από τις στάχτες παρέμενε μέσα στις εγκοπές και τις έκανε πιο ορατές. Μια παρόμοια παράδοση υιοθετήθηκε από τους πρωτόγονους για να εκφράσουν την θλίψη τους για τον θάνατο αγαπημένων προσώπων. Συνηθίζονταν να χαράσσουν το σώμα και να τρίβουν στάχτες μέσα στις τομές. Όταν οι τομές θεραπεύονταν, τα αδιάλυτα μόρια του κάρβουνου παρέμεναν μόνιμα μέσα στο δέρμα. Είναι πολύ πιθανό αυτές οι συνήθειες να εξελίχθηκαν αργότερα σε προσχεδιασμένο τατουάζ του δέρματος.

Η εναπόθεση χρωστικών μέσα στο δέρμα, με βελόνα ή άλλο αιχμηρό όργανο για διακοσμητικούς σκοπούς χρωστική αποτελεί ξένο σώμα μέσα στον οργανισμό και δρα ως αντιγόνο με αποτέλεσμα κοκκία της χρωστικής να βρίσκονται τελικά μέσα σε μακροφαγα κύτταρα στο χόριο του δέρματος. Το τατουάζ εμφανίζεται σε παρά πολλούς λαούς από παρά πολύ παλιά. Εκτός από διακοσμητικούς σκοπούς οι άνθρωποι πίστευαν ότι τους προστάτευε από ασθένειες ή αλλά κακά και τους έφερνε τύχη. Χρησίμευε επίσης και ως διακριτικό τίτλων, ομάδων κτλ. Οι πρώτες άμεσες αρχαιολογικές καταχωρήσεις για το τατουάζ ανακαλύφθηκαν στις Αιγυπτιακές μούμιες οι οποίες χρονολογούνταν στο 2000 π.Χ. Βρέθηκαν γυναικείες μούμιες από την 6η Δυναστεία που είχαν γραμμές από σκούρες μπλε κουκίδες πάνω στα χέρια, στα πόδια και στην χαμηλή περιοχή της κοιλιάς τους. Αυτά τα σημάδια μπορεί να είχαν κάποια θρησκευτική σημασία. Υπάρχουν πολλές ενδείξεις πως εκείνο το χρονικό διάστημα το τατουάζ εξαπλώθηκε σε όλη την υδρόγειο. Από την Αίγυπτο το τατουάζ εξαπλώθηκε κατά μήκος των εμπορικών καθημερινών δρόμων σε όλη την περιοχή της Μεσογείου και ανατολικά στην Περσία και την Αραβία. Μέχρι το 2000 π.χ. η πρακτική του τατουάζ είχε φτάσει στην Κίνα κατά μήκος της Ασίας. Ο λαός της Νότιας Κίνας ανέπτυξε το δικό του στυλ τατουάζ το οποίο πέρασε στους Βιρμese στον Νότο οι οποίοι ανέπτυξαν ακόμη πιο πολυσύνθετα στοιχεία τατουάζ. Μέχρι το 1100 π.χ. το τατουάζ συναντιόνταν στην Φορμόζα, στις Φιλιππίνες, στην Βόρνεο και την Πολυνησία

Συνήθως σημάδευαν τα μέτωπα ή τα μάγουλα των νεαρών κοριτσιών και το αναιρούσαν με ενεργό ασβέστη και σαπούνι όταν το κορίτσι παντρεύονταν.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΜΕΡΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΤΟΥΑΖ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Κινέζικοι χαρακτήρες: η κινέζικη γραφή βασίζεται σε ιδεογράμματα. Οι σύγχρονοι χαρακτήρες εξακολουθούν να διατηρούν οπτικό ενδιαφέρον και τη δυνατότητα μερικές φορές να εκφράσουν πολύπλοκες σκέψεις και σύμβολα.

Ο Δράκος (κινέζικος): είναι ένα μυθικό πλάσμα μεγάλης και καλής θέλησης, δύναμη και σοφίας. Οπότε συμβολίζει την ένωση των αντιθέτων.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΤΑΤΟΥΑΖ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ

(2160-1100 π.χ.)

Το 2160 χ στην Αίγυπτο τα τατουάζ εμφανιστήκαν πρώτη φορά στις μούμιες .Στην αρχαία Αίγυπτο το τατουάζ είχαν οι βασιλικοί ακόλουθοι και οι ιερείς των ειδώλων για να διακρίνονται . Τα θεωρούσαν ως ιερό σημάδι και απαγορευόταν να το έχει κανείς πάνω του εκτός από τον φαραώ . Το ταύτιζαν με την γονιμότητα και την αρχοντιά . Έχουν βρεθεί πολλές μούμιες με διαφορά τατουάζ της 6^{ης} και 2^{ης} χιλιετίας. Από την Αίγυπτο μεταδοθήκαν σε γειτονικές χώρες και πολιτισμούς μέσω του εμπορίου φτάνοντας το 2000 π.Χ. μέχρι την Κίνα.

Το 1100 π.Χ. στην νοτιά και κεντρική Αμερική. Στα νεότερα χρόνια η ιστορία τατουάζ ήταν ταυτισμένο με τους περιθωριακούς, τους μηχανόβιους και τους φυλακισμένους αλλά και διάφορα επαγγέλματα όπως ναυτικούς, εργάτες κλπ. Στις ταινίες ήταν χαρακτηριστικό των βαρυποινιτών και των μηχανόβιων μαζί με τα μακριά μαλλιά και τα δερμάτινα ρούχα. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, με τη διαφήμιση που του γίνεται, εμφανίζεται από τους πεζοναύτες του Αμερικανικού στρατού ως τους Χίπις.

Ινδία / Ταϊλάνδη

Ο «hanuman» στην Ινδία ήταν ένα δημοφιλές σύμβολο της δύναμης στα χέρια και στα πόδια.

Ο μυθικός μοναχός εξακολουθεί να είναι μέχρι και σήμερα μία από τις πιο δημοφιλείς δημιουργίες στην Ταϊλάνδη και στη Μιανμάρ. Διαθέτουν το ανθρώπινο σώμα, ενώ του γίνεται τατουάζ, σε μοναχούς, για να ενσωματώσουν μαγικές δυνάμεις, παράλληλα με το σχεδιασμό του τατουάζ.

Οι γυναίκες αποκλείονται από αυτήν τη διαδικασία, επειδή οι μοναχοί δεν επιτρέπεται να έρθουν σε επαφή μ' αυτές, αλλά και επειδή οι Ταϊλανδοί πιστεύουν ότι οι γυναίκες δεν χρειάζονται την επιπλέον ώθηση (τη μαγική δύναμη), γιατί είναι ήδη αρκετά πολύ ισχυρές από μόνες τους.

Ινδονησία

Η Βόρνεος είναι ένα από τα ελάχιστα μέρη στον κόσμο, όπου τα παραδοσιακά φυλετικά τατουάζ εξακολουθούν να εφαρμόζονται έως και σήμερα, όπως ακριβώς γίνονταν εδώ και χιλιάδες χρόνια. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να διατηρήσουν πολλές πτυχές από τον παραδοσιακό τρόπο ζωής τους, συμπεριλαμβανομένων και των τατουάζ. Τα σχέδιά τους (σχέδια Βόρνεο) έχουν εξαπλωθεί σ' όλον τον κόσμο, για να αποτελέσουν τη βάση των σχεδίων τατουάζ, που οι δυτικοί αποκαλούν «tribal» (φυλετικό).

ΑΠΟ 3^ο ΑΙΩΝ. ΈΩΣ 19^ο ΑΙΩΝ.

Οι Ιάπωνες το χρησιμοποιούν για καλλωπιστικούς αλλά και θρησκευτικούς λόγους πιστεύοντας ότι με τατουάζ με φίδια και δράκους εξορκίζουν τους φόβους και τους εφιάλτες τους. Οι Ινδιάνοι τα είχαν ως φυλακτά θεωρώντας ότι τους προστάτευαν ακόμη και από τον εχθρό στη μάχη! Κάποια από αυτά που κυκλοφορούν ακόμη συμβολίζουν τη μητέρα φύση και τη λατρεία της αιώνιας μητέρας! Στις φυλές της Αφρικής έχουν πάντοτε σχέση με τη θρησκεία, την φυλή και τις προλήψεις!

17^{ος} ΑΙΩΝ. ΚΑΙ 18^{ος} ΑΙΩΝ.

Οι Ευρωπαίοι, οι οποίοι τρυπούσαν και αυλάκωναν τα δέρματά τους για αιώνες, είχαν ένα όνομα για αυτήν την διαδικασία – tattoo. Η λέξη προέρχεται από την Πολυνησία λέξη «ta» η οποία είναι η Πολυνησία λέξη για το χτύπημα, την κίνηση που έκαναν για να εφαρμόσουν τα τατουάζ.

19^{ος} ΑΙΩΝ.

Στο Λονδίνο μετά τα ταξίδια του στην Πολυνησία και στα νησιά του Ειρηνικού. Στα τέλη του 17ου αιώνα το τατουάζ μεταφέρεται ουσιαστικά στην Ευρώπη από τον Κάπτεν Κούκ, ο οποίος φέρνει μαζί του ειδικούς τεχνίτες από την Πολυνησία με σκοπό τη διάδοσή του. Στις αρχές του 18ου αιώνα το τατουάζ γίνεται μόδα στις αριστοκρατικές τάξεις της Ευρώπης και ύστερα εγκαταλείπεται. Τον 19ο αιώνα γίνεται πάλι μόδα στην Αγγλία και σε κάποιες Ευρωπαϊκές χώρες.

Τα τατουάζ έχουν άμεση σχέση με τα βασανιστήρια που ακολουθούν.

Βασανιστήρια...

Είναι η εξακρίβωση της αλήθειας με τεχνικά μέσα και ειδικότερα με επιβολή σωματικών κακώσεων στον κατηγορούμενο και στους μάρτυρες. Χρησιμοποιούνται ως ποινή και ιδιαιτέρως για θανατική ποινή. Στην Κίνα τα βασανιστήρια ήταν σε διαρκή χρήση. Η εφαρμογή βασανιστηρίων ως τακτικού αποδεικτικού μέσου συνεχίστηκε και κατά την διάρκεια της Αναγέννησης και στους μεταγενέστερους χρόνους. Η επιβολή βασανιστηρίων είναι χαρακτηριστικών απολυταρχικών και δεσποτικών συστημάτων, που αδιαφορούν για την ατομική ελευθερία και τα δικαιώματα του ανθρώπου και αποσκοπούν στην καταπίεση και στον εκφοβισμό των υπηκόων. Κάποιες αντιδράσεις εναντίον τους παρουσιάστηκαν στον μεσαίωνα. Για την ολοκληρωτή κατάργησή τους περιλήφθηκαν σε συμβάσεις τους διεθνούς δικαίου διατάξεις που άμεσα ή έμμεσα τα απαγορεύουν ή τα καταδικάζουν. Για λόγους πολιτικού συμφέροντος και σκοπιμότητας ή πολιτικής στρατηγικής δεν έχουν υπογραφεί ή επικυρωθεί οι συμβάσεις αυτές από όλα τα κράτη.

• βασανιστήριο

1. ενέργεια που αποσκοπεί στην [κακοποίηση](#) κάποιου με σωματικό ή / και ψυχικό τρόπο, προκαλώντας του πόνο ή [αγωνία](#), με σκοπό να τιμωρηθεί, να καταρρεύσει ψυχολογικά ή να αναγκαστεί να κάνει κάτι (βλέπε και [βασανιστήρια](#))
2. (καταχρηστικά) η [ταλαιπωρία](#), η [δοκιμασία](#) που τυχαίνει στη ζωή.

Μερικά από τα βασανιστήρια που έκαναν τότε:

Γδάρσιμο

Το γδάρσιμο ανθρώπου χρησιμοποιήθηκε ως μέθοδος βασανισμού ή/και εκτέλεσης, ανάλογα με το ποσοστό του δέρματος που αφαιρείται. Γίνεται όσο ο καταδικασμένος είναι ζωντανός, αν και υπάρχουν καταγραφές γδαρσίματος μετά θάνατον, κυρίως για βεβήλωση του σώματος του εχθρού ή για θρησκευτικούς λόγους. Μερικές φορές το δέρμα χρησιμοποιείται για τελετουργικούς σκοπούς ή και «διακοσμητικούς», όπως στην περίπτωση του κατά συρροή δολοφόνου Eddie Gain! Το γδάρσιμο είναι μια πολύ αρχαία πρακτική. Υπάρχουν καταγραφές για τους Ασσύριους, που έγδερναν τους αιχμαλώτους πολέμου, για τους Αζτέκους του Μεξικού που έκαναν το ίδιο κατά τα τελετουργικά ανθρωποθυσιών, για τη μεσαιωνική Ευρώπη που χρησιμοποιούσε το γδάρσιμο σε περιπτώσεις προδοσίας. Στην Κίνα, γνωστό με το όνομα «θάνατος από χίλια κοψίματα», ήταν σε χρήση μέχρι το 1905.

Πριόνισμα

Μέθοδος εκτέλεσης αρκετά διαδεδομένη στην Αρχαία Ρώμη. Λέγεται πως ο αυτοκράτορας Καλιγούλας ήταν ένθερμος υποστηρικτής της και πως ο προφήτης Ησαΐας εκτελέστηκε με αυτόν τον τρόπο. Ο καταδικασμένος κρεμιέται ανάποδα και στη συνέχεια πριονίζεται στη μέση, αρχής γενομένης από τον καβάλο. Στη θέση που βρίσκεται και παρά τη σοβαρή αιμορραγία, μεγάλη ποσότητα αίματος συγκεντρώνεται στον εγκέφαλο. Ο μελλοθάνατος παραμένει ζωντανός και με πλήρη συνείδηση μέχρι το πριόνι να πλήξει τις αρτηρίες της κοιλιάς και, μερικές φορές, περισσότερο. Στις ασιατικές χώρες, ο καταδικασμένος στηνόταν όρθιος και το πριόνισμα άρχιζε από το κεφάλι.

Λάκκος με φίδια

Οι λάκκοι με τα φίδια ήταν μια ιστορική ευρωπαϊκή μέθοδος επιβολής της θανατικής ποινής. Οι κατάδικοι ρίχνονταν σε ένα βαθύ πηγάδι γεμάτο με δηλητηριώδη φίδια, όπως οχιές. Πέθαιναν από το φαρμάκι των φιδιών που, ερεθισμένα από την παρουσία τους, τους επιτίθονταν. Μια παρόμοια πρακτική εμφανίστηκε στην αρχαία Κίνα, όπου ο καταδικασμένος ριχνόταν σε ένα λάκκο με νερό, γεμάτο από δηλητηριώδη φίδια. Εκτός από τα φίδια, πολλές φορές στην ιστορία χρησιμοποιήθηκαν ζώα για να εκτελεστούν άνθρωποι. Ενδεικτικά αναφέρουμε τον βιβλικό «λάκκο των λεόντων», το κατασπάραγμα από σκυλιά, τα θηρία στις ρωμαϊκές αρένες, το ποδοπάτημα από ελέφαντες στη Μογγολία και άλλα. Οι τρόποι που αναφέρονται πιο πάνω δεν είναι, ασφαλώς οι μόνοι που χρησιμοποιήθηκαν από τον άνθρωπο για να θανατώσει άλλους ανθρώπους. Υπήρξαν ακόμη πολλοί τρόποι επιβολής της θανατικής ποινής, όπως ο πνιγμός, το μαχαίρωμα, ο θάνατος από πείνα ή/και δίψα, η κατακρήμνιση και άλλοι.

Η σιδηρά κόρη

Πρόκειται για τόσο διαβολική συσκευή που για χρόνια πιστευόταν ότι ανήκε στη μυθιστορηματική φαντασία ή σε λαϊκούς θρύλους. Κι όμως, υπήρξε! Οι διπλές πόρτες της κατακόρυφης σαρκοφάγου, που διέθεταν καρφιά στις εσωτερικές τους επιφάνειες, άνοιγαν από μπροστά για να μπει το θύμα μέσα στη συσκευή. Κι όταν έκλειναν οι πόρτες της κολάσεως, τα στρατηγικά τοποθετημένα καρφιά έβλαπταν ανεπανόρθωτα τα ζωτικά όργανα του ανθρώπου. Υπήρχε ωστόσο ένα «τυράκι» στην όλη ιστορία: τα καρφιά ήταν σχετικώς κοντά, για να μην αποβούν τα τραύματα μοιραία αμέσως. Αντιθέτως, το θύμα σφάδαζε από τον πόνο και πέθαινε τελικά από αιμορραγία μερικές ώρες αργότερα.

Και το κερασάκι στην τούρτα ήταν φυσικά τα καρφιά που είχαν τοποθετηθεί επίτηδες για να βγάζουν τα μάτια του θύματος. Η πρώτη σιδηρά κόρη βρέθηκε το 1800 σε κάστρο της Νυρεμβέργης, γεγονός που απέδειξε ότι δεν ήταν ζοφερή φαντασία αλλά ακόμα ζοφερότερη πραγματικότητα. Μια παραλλαγή που ανακαλύφθηκε στην Ισπανία είχε τη μορφή της Παρθένου Μαρίας, ενώ διέθετε εσωτερικό μηχανισμό που έκαναν τα καρφιά της σαρκοφάγου να «αγκαλιάζουν» το θύμα...

Ο αποκολλητής στήθους

Οι μεσαιωνικοί βασανιστές επιφύλασσαν ειδική μεταχείριση στις γυναίκες, με τεχνικές σχεδιασμένες να καταστρέφουν τα ιδιαίτερα στοιχεία της θηλυκότητας. Μοιχαλίδες, αιρετικές ή απλώς βλάσφημες βασανίζονταν σεξουαλικά με ομαδικούς βιασμούς και καταναγκαστική θητεία σε οίκους ανοχής. Όταν ωστόσο το πράγμα απαιτούσε δημόσιο ευτελισμό, τα όργανα του βασανισμού γίνονταν πιο ευφάνταστα. Οι δήμιοι είχαν μια περίεργη εμμονή με το γυναικείο στήθος, το οποίο καιγόταν, σημαδευόταν ή απλά ακρωτηριαζόταν. Η χειρότερη συσκευή απ' όλες ήταν ο αποκολλητής στήθους, μια μεταλλική λαβίδα που τρυπούσε τη σάρκα του μαστού. Το θύμα δένόταν στον τοίχο και το βίαιο τράβηγμα της λαβίδας, που ήταν αγκιστρωμένη στο στήθος, το έσκιζε σε κομμάτια. Η τεχνική χρησιμοποιούνταν ευρέως ως τιμωρία ή ανακριτική μέθοδος...

Και εδώ ολοκληρώνετε η εργασία μας για την Κίνα.....

ΤΕΛΟΣ!

Οι μαθητές που εργάστηκαν:

1. Αδαμοπούλου Παναγιώτα-Φρύνη
2. Αλεβίζου Αντιγόνη
3. Γιαννακοπούλου Εφραιμία
4. Γυφτάκη-Μπέκ Ισμήνη
5. Ηλιοπούλου Θέμις
6. Κασκάνη Δόμνα
7. Κοντούλη Κωνσταντίνα
8. Μουντούρης Ιωάννης
9. Ξυδέα Εφραιμία
10. Παναγιωτόπουλος Βασίλης
11. Χότι Αουρέλα-Διονυσία